

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

ПРОЛІТАРИ ВСІХ КРАЇВ, ЄДНАЙТЕ СЯ!

CORNER PRITCHARD AV. The Provincial Library City
& MCGREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

WINNIPEG, MANITOBA, CANADA.

РІК V.

Ч. 2.

СУБОТА, 6. СІЧНЯ 1923.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JANUARY 6th, 1923

No. 2.

VOL. V.

В ЕДМОНТОНСЬКОМУ МАЙНЕРСЬКОМУ ОКРУЗІ АРЕШТОВАНО 130 СТРАЙКЕРІВ.

В ЦІЛІ 18. ДИСТРИКТ МОЖЕ ПРИЙТИ ДО ГЕНЕРАЛЬНОГО МАЙНЕРСЬКОГО СТРАЙКУ.

Коло майни Стандарт едмонтонська міська поліція арештувала 100 страйкуючих майнерів.

ЕДМОНТОН, 3. січня. — Вчора рано арештовано в майні Стандарт 100 майнерів, які знаходилися тепер на поліційній станції в Едмонтоні. Майнерів арештовано за пікетування і кидання каменем на скебів.

Арештовані майнерів переведено в той спосіб, що міська поліція в числі около 20 людей, з того 6 кінних, окружила всіх страйкерів і заввала їм, що вони є арештовані. Тоді їх устали по чотири в ряд і так вони примашерували до поліційної станції.

Не виглядає правдоподібно, що арештовані будуть випущені на вільну, а що слідуюче засідане головного суду відбусться аж 15. січня, то страйкерам прийдесть ся певно сидіти до того часу в арешті.

На кожного з арештованих назначено бейл в сумі \$500.

Двадцять жінок, жінок і своїх арештованих майнерів, хотіли дістати ся до поліційного суду, де переслухувано арештованих, і чотирох з них зімліло а інші попали в істеріку. Їм подано медичну поміч.

Арештовано ще 30 страйкуючих майнерів.

ЕДМОНТОН, 4. січня. — Вчора рано міська поліція під проводом чіфа Шута і інспектора Фрейзера арештувала в майні Стандарт еще 30 страйкуючих майнерів. Арештовані переведено в часі, коли страйкері рушили за двома скебами, як вони йшли до майни до роботи, і троха їх потурбували.

Поліція поспішила на ратунок скебам і прийшло до боротьби, яка закінчила ся арештованем страйкерів.

Жінки арештованих майнерів облягають поліційну станцію.

ЕДМОНТОН, 3. січня. — Від 10. години рано до 2. години по полудні поліційна станція в сім місті була нині свідком надзвичайних сцен. Протягом того часу 60 жінок штурмували будинок з наміром дістати ся до арештованих страйкерів. Були це жінки і своїякі арештованих.

По полудні ввечерю жінки арештованих продовжали свою протестайну демонстрацію проти арештованих їх мужів. Вони ходили в делегації до мейора міста і домагали ся, щоб місто дало їм поживу, одягу і інші конечности за той час, як їх мужі сидять в арешті. Мейор відіслав їх з сею справою до міської ради добродійности.

МОЖЛИВІСТЬ ГЕНЕРАЛЬНОГО СТРАЙКУ У 18. ДИСТРИКТІ.

ЕДМОНТОН, Алта., 3. січня. — На засіданні Трейдс енд Лейбор Кавніса ввечерю віцепрезидент 18. дистрикту "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка" Рави зажадав, щоб всі робітничі організації проголосили негайно генеральний симпатичний страйк.

Акцію в сім напрямі відложено до суботи ввечерю, коли ексекутивні ріжні юні зберуть ся на конференцію.

Рави повідомив Трейдс енд Лейбор Кавніса, що він серйозно думає зажадати проголошення генерального страйку всіх майнерів у 18. дистрикті. Потім йому сказано повідомити президента Шермана, що засідане ради майнерської юні повинно відбутися ся в як найкоротішій часі.

МАЙНЕРСЬКІ ЮНІ ПРОТЕСТУЮТЬ ПРОТИ АРЕШТОВАНЬ.

ЛЕТБРИДЖ, Алта., 4. січня. — Від всіх майнерських юнійних локалів в сім округі і в Кровс Нест Пес напливають резолюції, в яких майнери протестують проти арештовань едмонтонської міської поліцією страйкуючих майнерів.

Урядники місцевої юні признають, що в 18. дистрикті може вибухнути генеральний страйк майнерів. Один юнійний урядник сказав нині так:

"Нас можуть привезти до страйку, однак ми находимо ся в о много ліпшій стані, як находили ся минулої весни. Ми можемо видержати п'ятимісячний страйк. Ми зможемо, розумієть ся, дістати фінансове поперте з Індіанполісі (місце о-сідку головної ексекутиви "Юнайтед Майн Воркерс оф Америка")."

120 майнерів відставлено до в'язниці в Форт Саскчеван.

ЕДМОНТОН, 3. січня. — 120 арештованих майнерів вислоно до в'язниці в Форт Саскчеван, около 30 миль від Едмонтона. Розправа проти них відбудесть ся 15. січня.

Поліція відвезла арештованих в автомобілях під сторожею до залізничної станції, де їх всаджено до двох пасажирських вагонів і причеплено до тягарового потягу.

Жінки устроїли знова демонстрацію коло поліції і кількох з них плакало, як забирали страйкерів.

Жінки стають пікетчицями на місці арештованих мужин.

ЕДМОНТОН, 4. січня. — Пікетування знова розпочало ся в майнах в Беверлей. Пікетчиці побігли нині рано трох поліційнтів. Вони кидали каменем і киями.

З огляду на масове арештоване у вівторок і в середу рано пікетчиць мужин, жінки стали тепер пікетувати майни. На провінціоальну поліцію кидали нині каменем і киями мужини, уставивши попереду себе жінки.

Страйкер засуджений на 30 днів арешту.

ЕДМОНТОН, 3. січня. — Ліонард Барлов, оди з 29 пікетчиць арештованих нині рано, зістав признаний винним і засуджений на 30 днів арешту за напад на Томаса МекЕвана. Він ще має бути також суджений за участь в незаконнім зібраню.

АЛІАНТСКА КОНФЕРЕНЦІЯ В ПАРИЖІ РОЗБИЛА СЯ.

ПАРИЖ, 4. січня. — Конференція аліантських провідників, яка через послідні три дні старала ся винайти спільний план, як би поладити справу німецьких репарацій, сьогодні розбила ся. Бритійські делегати не могли погодити ся з представниками Франції, Ітаалі і Бельгії щодо поступованя з Німеччиною в справі репарацій.

Бритійська делегація виїде до Лондону завтра. Представники Франції і Бельгії будуть далі обмінювати ся поглядами в справі кроків, які мають бути підпріяті супроти Німеччини.

Конференції прийшов кінець в слідуючий спосіб: Пуанкаре зажадав короткої відповіді "так" або "ні" на пропозиції Францією паян.

Конференцію перервано на годину, щоб дати Бритійцям нагоду нарадити ся над сею справою. Виходячи з британської наради, Бонар Ло сказав сьогодні до кореспондентів:

"Можемо сказати, що конференція вже скінчила ся".

Британія і Франція противили ся паян одна другої щодо того, як мають ся стягнути рати репарацій. Кінець конференції можна було передбачити вчора, коли Бритійці оповістили, що не приймають французького паяну, а Французи відкинули паян Великої Британії.

Бритійці відізнають нині ввечерю до Лондону, можливо щоб порозуміти ся з властими Державами в справі міжнародної акції, такої як була запропонована Гюзом, в той час як Французи почали приготування поступати на власну руку.

Антанта є очевидно на разі розбита так далеко, як се сягає згоди над репараціями.

Прем'єр Бонар Ло видав заяву, в якій остеріг Францію, що острі кроки, які вона пропонує ужити проти Німеччини, можуть бути неуспішними. Вони можуть мати страшні наслідки. В такім случаю, сказав він, Англія не візьме на себе ніякої відповідальности.

Бонар Ло і Пуанкаре видали спільну заяву, в якій кажуть, що Франція і Англія будуть продовжати приятельські зносини. Антанта, кажуть вони, не зістала розбита. Краї будуть далі вести переговори.

РЕПУБЛІКА ЧИ МОНАРХІЯ?

БУДАПЕШТ, 24. грудня. — "Хай живе республіка!" — кричали, вчора соціалістичні і опозиційні послы в мадярськм парламенті підчас дебати над святкуванням столітніх роковин уродин Шандра Петефі (Петровича), найбільшого мадярського ліричного поета, що загинув підчас революції Кошуты в 1848 р.

Сторонники правительства кинулись на обозицію з криком: "Мадярщина є королівством! Ми утормо в крові всі спроби заведеня республіки!"

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Отсе вже третє число "У.Р. В." з суботи видаємо на 8 сторін. В попередніх двох були поміщені "Великий комуністичний процес у Львові", — в сім же числі ми не могли подати дальшого звіту з процесу, бо з невідомим нам причин ми його не одержали.

ТУРЕЧЧИНА ПЕРЕВОДИТЬ МОБІЛІЗАЦІЮ НАСЕЛЕННЯ.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 4. го січня. — Туреччина покликкала нині в освободженій території Близького Сходу до військової служби всіх спосібних фізично людей. Ангорське правительство видало мобілізаційний декрет.

Після очікування через два дні слова з Лозанни щодо аліантських намірів, Турки відповіли на грецьку мобілізацію і рухи британської флотії своїми власними военними приготуваннями.

Становище Туреччини остає незмінне.

ЛЪОЗАННА, 4. січня. — Др. Різа Нур Бей заявив вчора, що турецька делегація не сподієть ся ніяких інструкцій з Ангорі, які змінили би становище делегації в важних справах конференції.

"Спосіб, в який Турки трактували ріжні справи в Лозанні, сказав він, є згідний з їх оригінальними інструкціями".

Інструкції турецької делегації з Ангорі.

МОСКВА, 29. грудня. — Телеграма з Ангорі доносить, що Турецьке Національне Зібранє заняло рішуче становище відносно мирових переговорів в Лозанні.

Після бурливої сесії, на якій дискутовано над мировою конференцією в Лозанні, турецька делегація дала інструкції не підписувати ніякої угоди без попереднього дозволу на се Національного Зібраня.

Турецька делегація одержала порученє не робити ніяких дальших уступок в користь аліантів, навіть колиб се мало довести до зрівня мирових переговорів.

РОБІТНИЧА ПАРТІЯ АМЕРИКИ ЗА ДИКТАТУРОУ ПРОЛІТАРІАТУ.

НЮ ЙОРК, 26. грудня. — Делегати відбуваючої ся тут другої головної конвенції Робітничої Партії Америки заявили вчора за "диктатуру пролетаріату" і за "заступаєнем існуючого капіталістичного правительства совітським правительством".

Щоб не наражуватися на переслідування зі сторони уряду, делегати не вважають за відповідне під сю пору приймати явно принципи Комуністичного Інтернаціоналу в Москві і програму оружного повстаня. Однак вони висказувались прихильно в тім напрямі і в тім дусі ухвалено програму для Робітничої Партії.

Признаючи, що вони хочуть, щоб Робітничі Партія функціювала легально і не була наражена на переслідування зі сторони департаменту справедливости, делегати оставляють тактику активної боротьби "підпольному" рухові, тобто американській Комуністичній Партії, яку признано протизаконною і загнано в укриті об'єктами федеральних агентів в 1920 р.

ВИННИЦЯ.

Становище промисловости на Поділю поволі поліпшуєть ся. Кращі підприємства в губернії залишились за державою. Решту здано в аренду. Цукроварні замість торічних 700 тисяч дадуть около 3 міль пуд. Великих успіхів досягнуто в галузі комунального господарства.

СОЮЗ СОЦ. РАД. РЕПУБЛІК У ЛЬВОВІ РОЗСТРІЛЯНО ЗНОВА ДВОХ УКР. ПОВСТАНЦІВ.

МОСКВА 2. січня. — Союз Соціалістичних Радянських Республік став минулої суботи дійсною. На спеціальнім конгресі, в яким брали участь більше як 2.000 делегатів, репрезентуючих Росію і всі союзні (радянські) держави, підпріято дефінітивні кроки для встановленя централізації правительствених справ в столиці Москві.

Союз дає право ексекутиві в Москві вести в інтересах всіх членів федерації справи залізниць, фінансів, заграничні, воєні, мирових переговорів, затверджуваня договорів, загальної економіки і податків під наглядом парламенту, який буде збирати ся кожного року.

Окремий конгрес для створеня С. С. Р. Р.

МОСКВА, 28. грудня. — На вчорашнім засіданні Всеросійського Зібраня Соціалістичних Радянських Республік.

Проти такої пропозиції не було ніякої опозиції. Рішено скликати зовсім окремих конгрес для виробленя точного плану Союзу Соціалістичних Радянських Республік і впровадженя його в жите.

Теперішній конгрес іменував на сеї спеціальній конгресі як делегатів: Льва Троцького, народного комісара війни; Льва Каменева, предсідателя Московського Союзу; І. Калініна, предсідателя Всеросійського Центрального Виконавчого Комітету; Сталіна, народного комісара для справ національних меншостей, і Сокольнікова, народного комісара фінансів.

Після цього здавали звіти Сокольніков, народний комісар фінансів, і Богданов, голова Найвищої Економічної Ради.

МУССОЛІНІ ОПОДАТКОВУЄ РОБІТНИКІВ.

РИМ, 28. грудня. — На підставі нового фінансового проекту Муссоліні рішив оподаткувати всіх робітників 10-процентовим податком від платні. Досі робітники були увільнені від плачення доходних податків.

Після приблизного обчислення сеї податок має би річно вносити около 60 мільонів лір.

Така фінансова реформа фашістів викликала серед робітників велике обуренє.

УВАГА! УВАГА!

Заходом Жіночого Відд. ім. Степана Мельничука при Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан відбудеть ся в суботу, 6. січня 1923 р., о год. 8. вечером в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан

МАСКОВИЙ БАЛЬ

Жіночий Відділ приготує гарні премії і інші несподіванки та докладає всіх старань, щобі гості весело провели вечер, гарно забавились та пішли домів з вдоволенем.

Простіть ся всіх робітників і робітниць прийти на сю забаву в якнайбільшій товаристві своїх знакомих і приятелів.

Ціни тикетів: Для мужин 50 ц. — для жінки 35 ц.

Весь дохід призначений на сплату дову Українського Робітничого Дому в Іст Килдонан.

У ЛЬВОВІ РОЗСТРІЛЯНО ЗНОВА ДВОХ УКР. ПОВСТАНЦІВ.

Дня 5. грудня м. р. у Львові після вироку налагого суду розстріляно ще двох Українців: Гриця Кавку та Дмитра Куницького. Обох їх разом ще з третім обжалованим, Олексоу Бекешом, суджено за замордованє шинкаря Мінцера у Вереві, коло Бояця, в жовківському повіті.

Суд засудив усіх трох на кару смерти. На заступництво оборонців перед начальником держави о помилуванє Пласудський помидував тільки Бекеша з огляду на його молодість і суд замінив йому кару смерті 15-літною в'язницею.

Кавку і Куницького розстріляно на подвір'ю Бригідок. Обидва прийали смерть як мужі і не дали завязати собі очей.

При ексекуції знов була присутна численна публіка — розумієть ся польська — бо, на превеликий сором для культури і для Польщі, ексекуції смерті над українськими жертвами вважають ся нині у Східній Галичині польською народною забавою, подібно до цього вана перших християн в Римі жидими звірами чи палена Жидів інквізицією в середніх віках.

Військо бе.

В селі Гриневі пов. Бібрка підчас виборів військова карна експедиція з 15. полку зігнала всіх селян з возами перед канцелярію, погрожуючи, що пожене всіх до обозів за те, що ніхто не голосував. Підфіцир того полку люто знущав ся над невинними людьми і дручком побив тяжко інваліда Олексу Антошина так, що він від побив упав на землю, після чого занесено його до лічниці. Побито також Я. Лігіндзевича. Взагалі жандармерія урядувала в такий спосіб, що всі селяни втікли до ліса, після чого військо ограбило село.

На увагу членам українського відділу Робітничої Партії Канади в Вінніпегу.

Отсим повідомляєть ся всіх членів укр. відд. Роб. Пар. Канади, що річні збори відділу відбудуть ся в середу, 10. січня о год. 8.15 вечером в Укр. Роб. Домі в Вінніпегу. Кождий член обовязково повинен бути присутним на сих зборах.

Заряд відділу.

УВАГА! НЕВМІРУЩА НАРОДНА ДРАМА!

Драматично-Співацький Кружок Укр. Роб. Дому

відіграє

В СУБОТУ (ПЕРЕД ЗІЗДОМ), 13-ГО СІЧНЯ

В УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИЧИХ ДОМІ

відому штуку М. П. Старицького п. н.

Ой не ходи Грицю

Та на вечерниці

народна драма зі сцями в 5-ох діях.

В ДРАМІ БЕРУТЬ УЧАСТЬ НАЙКРАШІ АМАТОРСЬКІ І СПІВАЦЬКІ СИЛИ ТА ХОР ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКОГО КРУЖКА УКР. РОБ. ДОМУ.

Оркестра під управою відомого молодого скрипача **ТОВ. Н. ГУЦУЛЯКА.**

ЦІНИ МІСЦЬ: 55, 40 І 27 ЦЕНТІВ
(включаючи воєнну таксу).

ПОЧАТОК ТОЧНО О ГОДИНТ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ДРУГИЙ КОНГРЕС ПРОФІНТЕРНА.

Промова тов. Лозовського.

Дня 19. листопада 1922 р. в Москві відкрився другий конгрес Профінтерна. О 7-й годині вечером тов. Лозовський оголошує засідання конгресу відкритим. Звуки Інтернаціоналу лунають в салі. Встають.

Першу промову від імені Виконкому Профінтерна вголосив тов. Лозовський. Він каже, що 18 місяців тому зібрався перший конгрес Червоного Інтернаціоналу Профспілок. Ми виробили тоді програму тактики і загальну лінію поведінки революційної спілки робітників усіх країн. 16 місяців минуло з часу переведення на практиці основних принципів нашої Інтернаціоналу. Сі місяці були також періодом впертої боротьби. В усіх країнах застрілися класові суперечності. З середини 1921 року буржуазія почала систематичний наступ проти всіх завойованих робітничої класи.

Коли ми, каже тов. Лозовський, розглядаємо наступ капіталу і поведінку спілки, що повинна була керувати боротьбою робітничої класи проти навали капіталу, то ми побачимо, що Амстердамський Інтернаціонал, який постійно говорив про 24 мільйонів своїх членів, нічого не зробив для відсічі замахам капіталістів. Се зясуєть ся тим, що керівники Амстердаму найбільш за все боялися заострення класових суперечностей і можливості робітничого повстання для скинення буржуазного панування. Зупинюючись на значну наступу капіталу тов. Лозовський каже, що він нав на меті не тільки здешевити роботу силу, але і роздлати робітничий рух, стяти голову робітничим організаціям, знищити в них бажане до дальших переворотів. Поруч з сими організаціями ся політична реакція. Міжнародні конфлікти на Балтичному і Далекому Сході свідчать про те, що буржуазія здій має свою демократичну маску, виходячи з рамки вської легальності, щоб тим самим кувати мішну узду для пролетаріату.

Фашизм, що захопив політичну владу в Італії, є прообраз світового фашизму. В Німеччині скинуто міністерство Вірта, утворюють новий кабінет, який є мостом до отвертого встановлення в Німеччині влади Стітеса.

На сьому фронті світової реакції тільки Світові Союз Росія стоїть непохитно, як неприступна пролетарська фортеця. Вже саме існування її збільшує несталість капіталістичного світа.

Совітська Росія — се клин, який пролетаріат забиває в розколотий будинок капіталізму. Але не тільки в Світовій Росії сїя а в усьому світі зміцніли сили пролетаріату. В тяжкій боротьбі загартовано робітничу спілку, що ідейно і організаційно тісніше об'єднала ся довкола свого революційного міжнародного центру — довкола Профінтерна. Профінтерни — се справжній світовий центр робітничих організацій. Він зібрав навколо себе — і сїм він відкриває ся від Амстердаму — і пролетаріат Сходу. Японія, Китай, Корея надіслали до нас своїх представників. Всі вони бачуть в Профінтерні свій бойовий центр. Завдання Профінтерна — досягти максимальної сводомості робітничих мас, удосконалити їх організаційне об'єднання, збільшити їх боеву готовність. Кождий день діяльності Профінтерна наближає нас до здійснення сього завдання. Богато жертв було на сьому шляху, багато це буде. Але ми знаємо, що гинуть одиниці, класа загинути не може. Упевнені в перемозі, ми візьмемо ся за працю в справі організації мас. Постанови ухвалені тут на конгресі, повинні перевести в життя наші товариші в усіх країнах. Нашою працею ми прискоримо той величезний громадський переворот, який це доведеть ся пережити всім частинам земської кулі.

Для успіху нашої праці нам необхідна повна єдність в на-

ших лавах. Профінтерни об'єднують під своїм прапором і комуністів і революційних синдикалістів, і анархістів і позапартійних лівих робітників, словом — усіх тих пролетарів, в душах яких горить святий вогонь боротьби за визволення робітничої класи і вогонь ненависти до його класових експлуататорів. Зєднаймо-ж наші сили і тоді на цілому-світі буде масти червоний прапор Комунізму. (Гучні оплески).

Привітання представників закордонного пролетаріату.

Франція. Представник французької делегації Дюдюле вголосив від імені унітарної спільної Конфедерації Праці Франції привітання російсько-героїчному пролетаріату та робітникам Червоної Моноції. Він говорить про вперту боротьбу революційних синдикалістів проти угодівців і реформістів, які доводо керували французькими професійними організаціям. Французькі синдикалісти, каже Дюдюле, не могли миритися зі зрадою провідників Амстердаму і розірвали з сїм жовтним об'єднанням. Тепер французькі синдикалісти слухають голосу Профінтерна: ліві, що Червоний Інтернаціонал Профспілок буде вважати на організаційні, особливості французького профруху. Вони будуть шасливі боротися під прапором Профінтерна разом з революційним пролетаріатом всього світа (оплески).

Німеччина. На трибуну виходить тов. Гешке, який вїтає конгрес від імені півтрета мільйона членів німецьких профспілок, як є в опозиції до Амстердаму, а також від імені 160.000 робітників спілок Гельдеркхен та спілки моряків, які приєднали ся до Профінтерна (гучні оплески).

Німецький пролетаріат, каже тов. Гешке, чимало навчив ся за час, що минув від першого конгресу. Німецький пролетаріат пережив величезний страйк залізничників та великий страйк південно-німецьких металістів.

Сей страйк показав збільшену впливу комуністів і викликав цілий похід з боку амстердамських "верхів".

Ми залишаємо ся вірними тим вирішенням, що їх було ухвалено на першому конгресі та які буде ухвалено на другому. Ми певні перемогі тобою, бо ми маємо перед собою приклад в особі російських робітників.

Краще згоріти в полум'ї революції, ніж згинти в смердючому кублі капіталізму (оплески).

Австралія. Слово одержує тов. Гарді. Він говорить від імені пролетаріату всіх англо-саксонських країн та зазначає, що в усіх цих країнах принципи Профінтерна де далі чим раз більше співчувають робітничим маси.

В Північній Америці Прогресивна Ліга Профспілок активно бореть ся проти реакційної Американської Федерації Праці та здобуває шораз більший вплив у робітничих організаціях.

В Англії число прихильників Профінтерна більшає, особливо між шахтарями Південного Вельса.

В Австралії 230.000 робітників приєднал ся до Профінтерна та активно бореть ся за його ідею.

Ми певні, каже він, що другий конгрес буде сигналом до зєднання наших сил та зблизть час нашої остаточної перемогі.

Італія. Італійський представник тов. Такса каже, що офіційно він може виступити тільки від імені меншості Конфедерації Праці, але неофіційно він вїтає революційну Росію від імені італійського пролетаріату.

Пролетаріат Італії, каже тов. Такса, бореть ся при тяжких умовах та з сїє боротьби він навчаєть ся дечого, що буде світової ваги, а саме і по перше те, що не можливо відокремувати економічної боротьби

від політичної, бо такий похід іде тільки на користь реформістів, а по друге те, що не слід гнати ся за самою чисельністю спілки, а слід завжди мати перед собою творчу революційну ідею. Хай живе російська революція! (Оплески).

Китай. З привітом виступив тов. Чан-Хан-Кі від імені революційних китайських мас.

Промова Кларі Цеткін.

На трибуну виходить тов. Цеткін, яку вїтають присутні гучними оплесками.

Вона вїтає конгрес Профінтерна від імені четвертого конгресу Комінтерна.

Кларі Цеткін каже, що світовий пролетаріат має ворога

в особі буржуазії, який тепер завзято наступає, та схованого ворога, який виступає з тилу — Амстердамський Інтернаціонал.

Тепер Ви, революційні робітники, повинні сказати Ваше важливе слово проти розкошницької спроби Амстердаму. Поставте Вашу непохитну волю до єдності та Ваш революційний дух.

Тепер, каже т. Цеткін, не можемо бути невражливими, слід стати з одного або другого боку барикади. У сїй боротьбі Вам допоможе російський пролетаріат.

Хай живе Комуністичний Інтернаціонал, хай живе Червоний Інтернаціонал Профспілок.

ПРОМОВА БЕЛЯ КУНА НА КОНГРЕСІ КОМІНТЕРНА

"Ще не настав час, щоб писати історію російської революції, — каже т. Беля Кун, — та се й взагалі не є задача 4-го Конгресу Комінтерна, бо його учасників призвано до того, щоб творити історію, а не писати її. Наше завдання — зв'язати досвід російської революції і практично використати її успіхи в нашій революційній боротьбі. Я беру на себе завдання висвітлити роллю російської комуністичної партії в процесі російської революції."

Радянська влада зазнала тяжких іспитів. Вона витримала натиск капіталістів усіх країн. Вона зуміла ліквідувати в Росії руйнівну роботу міжнародного меншевизму. Вона жила і освітлює шлях, який має пройти весь міжнародний пролетаріат. Радянська влада в Росії закріпилася, бо тут були сприятливі чинники. Відсутність тих чинників спричинила ся до трагічної загибелі пролетарської диктатури на Угорщині. Головний чинник тут був — се централізована і дисциплінована комуністична партія, що показала всьому світові нечувану самовідданість.

Відсутність такої партії на Угорщині при надзвичайно несприятливих зовнішніх і внутрішніх умовах привела, як бачимо, до розгрому угорської революції на Угорщині, не вважачи на героїстичні передових загонів угорського пролетаріату. В Росії так само було, коли значна частина робітничої класи виявила ознаки шквального упадку революційної енергії, даючи поверховно му глядачеві привід до вського рода сумних вивідів, але присутність в Росії комуністичної партії з досвідом довголітньої і впертої революційної боротьби, врятувала становище.

Ми бачили, як німецька соціал-демократія, що остаточного зрелася свого класового характеру на зїзді в Герліці і оголосила себе "народною", а не класовою, зробила ся одною з найбільших партій в світі. Насправді, вона зробила ся партією дрібної буржуазії. Отже, слугую німецького капіталу. В той час російська комуністична партія, що протягом всього періоду своєї диктатури прагнула зберегти свій класовий характер, зробила ся справжнім оборонцем інтересів російського трудячого народу. А де таємниця того надзвичайного впливу комуністичної партії на російський пролетаріат? Перш за все, певна річ, в тім, що в жадній буржуазній партії ми не знайшли-б так добре підібраних і зєднаних загонів і такого дужого ідеологічного осередку, як в російській комуністичній партії. Вона є справжній генеральний штаб світової революції, що утворив ся протягом довголітньої боротьби. Все, що не входило в тісне коло пролетарських класових інтересів, все витиснуло ся з боєвих комуністичних загонів. Дуже характерно, що російська комуністична партія в процесі революції втягнула в себе всі меншевизькі і ес-ерівські елементи, що мали що небудь спільного з робітничим рухом. Завдяки комуністичній партії органи радянської влади робили ся справжніми органами пролетарської демократії.

Ради, що їх ми мали на Угорщині, обирали як найшир-

ші маси і через те вони не могли бути справжніми класовими органами пролетарської диктатури. В тих радах мабуть що зовсім не було комуністичного керівництва. Вони не виявляли в повній мірі класового пролетарського погляду і через те були зовсім непрацездатні.

Професійні організації змагали ся з ними за керівничу роллю, а й самі робітники вважали за краще піти за професійними організаціям, де все-ж таки було судо робітничого керівництва.

У Німеччині соціал-демократія майже цілком припинила активну працю серед мас історично, як стає при владі, а державні органи стали вливати на соціал-демократичну партію значно в більшій мірі, ніж партія на органи державного управління.

Цілком протилежне ми спостерігаємо в Росії.

Тут партія пікуєть ся, що керуючі едементи зберігли свій вплив на державні органи. Товариші, які не розуміють значення партійного впливу на державний апарат, — невдало рекрути комунізму. Зрозуміло, що прояв впливу партії на державні органи в такій величезній країні, як Росія, був би цілком неможливим, коли-б в лавах партії не панувала залізна дисципліна. Зокрема, планове проведене нової економічної політики було би зовсім неможливе. Якого-ж походження ся дисципліна? Суть сї дисципліни полягає в безумовній довірі всіх партійних сил до своїх провідників. Провідники партії, як основне ядро комуністичної ідеології, є авторитетами для всіх членів партії. Наслідки сї дисципліни всім відомі. Ми бачимо, що вона була найкращим засобом для здійснення безприкладно гучної тактики РКП.

Дивлячись в майбутнє і бажачи виявити перспективи пролетарської революційної взагалі, ми повинні визнати, що коли-б в 1919 році, під час демобілізаційної кризи в Німеччині, ми мали комуністичну партію хоча-б приблизно подібну до РКП, ми перемогли-б і безумовно зберігли-б владу в своїх руках. Чи можливе утворення такої партії? Я вважаю, що можливо. Останніми часами я працюю в масових організаціях РКП і можу сказати, що пересічний рівень розвитку членів російської комуністичної партії не вищий, ніж у німецьких пролетарів. Я можу навіть сказати, що в масі німецький пролетаріат значно вищий. Безперечно, російський пролетаріат озброєний п'ятирічним досвідом і тому російська комуністична партія може провадити більш гучну політику, але се не значить, що інші компартії не можуть десятиліт аналогічних наслідків. Головне завдання в тому, щоб утворити сильне ідеологічне ядро, навколо якого повинні згуртувати ся основні кадри революційного пролетаріату. Коли таке ядро буде утворене, ми безумовно приведемо західно-європейський пролетаріат до влади і завойовану владу зуміємо втримати в своїх руках.

З огляду перспектив світової революції се завдання є найбільш важливе і тому досвід російської комуністичної партії слід взяти на увагу".

ЗАВДАННЯ ПО ЛІКВІДАЦІЇ НАСЛІДКІВ ГОЛОДУ.

Разом із загальними заходами для відновлення сільського господарства, що їх провадять державні установи й акційні товариства "Село-Техніка" й "Село-Поміч", ЦК Насглог має за своє завдання допомогти як найбільш поширити засівну площу. З сего боку найдоцільніше й найрозумніше є організувати і оборудувати господарства, що за свою мету мали-б саме таке завдання.

В Росії і на Україні вже були такі спроби. Такі, приміром, є господарства, що їх організувало Товариство Друзів Радянської Росії в Пермській та в Саратовській губерніях. Такі господарства організував Водінський Губкомпомгоз в придручній до нього Миколаївщині. Таке саме завдання — поширити засівну площу — має на Україні праця тракторних загонів американської менонітської організації на Запорожжю. Для того-ж таки, беручи під увагу брак робочої худоби, маючи на меті здолати кризу через механізацію с. г. Ц. К. Насглог і сам взяв ся за організацію купити за кордоном трактори і вирішив утворити спеціальний тракторний фонд. З того фонду вже дано повноваження представникові ЦКП.Г. в Берліні т. Левицькому 500.000 чеських корон. Для той таки мети ЦКП.Г. визнає за бажаний і за цілком можливий приїзд ізза кордону окремих організованих груп із фаховців, що могли-б дістати для обробки земельні ділянки.

Таку пропозицію зробила Українська українська організація в Канаді "Український Робітничий Дім". Такі організації будо допущено на Україну, коли вони матимуть землеробні машини, знаряддя та деякий капітал.

Опріч сїх двох найголовніших моментів треба зазначити ще й таке становище дітей на Україні, особливо по неврожайних районах. Завдання ЦК. Насглог допомогти їм. Крім організації широкого громадського харчування для дітей, треба розпочати інтерноване безпритулних дітей, а їх в годолих районах близько 400.000 чоловік! Загальна задача щодо допомоги дітям се — мобілізація коштів для організації для них харчування, для набути їм потрібних речей і для збільшення серед них педагогічної роботи. Але ся справа така поважна, що вимагає особливого освітлення і спеціальних надзвичайних заходів.

Далі під опікою ЦК.Насглог будуть ще й інваліди горожанської і імперіалістичної війни

та інваліди праці. В минулому їм не допомагало ся в достаточній мірі через брак харчових ресурсів в державі. Щоб полегшити їхнє становище, слід взяти заходів для організації їхнього харчування, організувати працю для інвалідів і т. н.

І кінцем кінцем, загальна для всіх груп допомога з боку ЦК. Насглог се є допомога боротися з пошестьями і участь в медичній допомозі.

Відповідно до зазначених завдань виникло і організаційне переформоване ЦК. Помгоз в ЦК. Насглог, що переносить центр уваги з площі харчування в площу господарської допомоги. І не тільки теоретичні міркування, що їх уже самих досить, щоб виправдати зазначену організаційну перебудову, а й детальні зазначення спеціальної комісії із становищем на місцях вказали на можливість обмежити харчуване і головні кошти дані на поміч господарству, надавши харчовим операціям характеру, погодженого з загальною діяльністю в справі відновлення господарства.

(Віст ВУПВК) Батюк.

АГРО-КОМУНА В МИГАЄВО НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

Дня 15. цвітня 1922 р. делегація нашої комуні прибула після довгих митарств в Москву. Так як члени нашої комуні хотіли поселити ся на Україні, то Головна Рада Народного Господарства відіслала нас до Харкова, звідки ми вїхали в Одесу.

В Одеській губернійській земельній відділі нам пропонуєть ряд бунших поміщицьких економія, з котрих ми вибрали для себе найбільше підходячу — буншу економію Келлера, при стації Мигаєво.

В виду того, що наша делегація прибула в самий розгар засівної кампанії, ранню весною, в той час, як вся оставша комуня, а головно-всі входячі ся з нею господарські знаряддя були в дорозі з Москви в Мигаєво, наші делегати, щоб не опустити засівного сезону, почали примітивним способом, не маючи нічого під руками, поспішно засівати предлажену нам часть землі. Таким образом до прибути всіх членів комуні, наші делегати засіяли до 20 десятин ріжних культур. З прибутом решти членів комуні і інвентаря, складаного ся з 3 тракторів, 6 плугів, 7 борон, 6 сіялок, одної молотилки і иншого інвентаря, а також

одного токарного станка і двох грузовиків.

Ми без спочинку працювали днем і ноцею, завдяки чому зорали і засіяли 115 десятин ріжних культур.

Те, що за границею писали буржуазні газети, що нас обрабили-непрада. Безплатно нас доставили на місце призначення і робітничо-селянська влада йде нам на зустріч. В 1922 р. нам видали 1.400 пудів насіння, так як наше збіжжє не було добре для засіву. Місцеві установи, як Волонкерком і інші, дали нам матеріал для направи будинків, що в теперішній час представляє для комуні дуже велику вартість.

Комуня зробила вже велику роботу. Знищене поміщицьке господарство блаєстий візреченою чистотою і порядком, будинки направиють ся, в пів зруйнованого до сїх пор амбарах зашумали мотори, уряджені по послідному слову техніки кузани і столярні. Зістав направилені і пушені в рух млини, котрий до сїє пори стояв. З взяття в аренду 1.500 десятин землі є 600 десятин управної землі, 300 десятин сінокоосу, а решта луг.

На весні 1922 р. засіяно 130 десятин, зорано під озимину 230 десятин і вже засіяно 200 десятин. Під ярвий засів 1923 р. виорано 200 десятин, викосено сіна 300 десятин. Кулаєно 17 коней, 4 воли, 10 коров, 1 бугая і 5 свиней.

Ся програма піднесе ся на весні 1923 р., так як до того часу наша комуня доповнить ся ще 50 товаришами з Канади зі всіма господарськими знаряддями.

Сім товаришам нема чого бояти ся іхати. Ви приїдете до нас наготове. Ми навіть стараємо ся побудувати мешкане для Вас. Ми вислали тов. Соломку, щоб заключив з лісним синдикатом договір на 12 мільярді лісного матеріалу на Ваш дім. Ми отворили школу і вчимо дітей з поближких колоній на свій кошт.

З комуністичним привітом, Ефим Соломка.

ЗИРЯНСЬКА МОВА І ІСТОРІЯ.

Зирня до революції мало хто знав. Не знали навіть справжнього її імені — "комі". Тим часом вони і досі заселяють величезну територію — схід Донецької і Архангельської губ., частини Вітебської і Пермської. Вивчене їх мови і народної літератури дає багато матеріалу для пояснення низки явищ в російській мові і літературі.

Досить згадати, що сила географічних назвек на півночі — зирянські, починаючи від слова Москва (мис-куа, тобто коровача шкіра), Рязань (разни, тобто розкидане місце), Пенза (пензини, тобто зграїще) і т. п. Богато зирянських слів є в російських північних говірках, так само, як від Зирни пішли деякі народні міти й казки (прикладом казка про Сивку-бурку: сив-кай, буркой, тобто волосяна птиця, гарна птиця).

Досліджене зирянської історії тим більше цікаве, що, судячи з мови і антропологічних даних, вони склались з двох племен — низькорослого фінського і невідомого високорослого. Останне мабуть іранського походження, прийшло на північ з Кавказу чї Туркестану і потіснило самодів (яранів, звідти слово Яренське — між иншим усі назви-ска рік на "га" є самодійські: га, йга-ріка), що бродили по всій країні, мов америкацькі Індіани. Так само Зирняи перемогли народ Водь або Еми і посунили його аж до Ладоги. В сьому чергу Зирняи були переможени новгородськими Славянами, що засували на їхній землі два князівства Удорське і Чердынське. З того часу пішов упадок Зирни. Нині вони мають автономну область. Почались досліди зирянської мови і історії.

ТІЛЬКИ ЩО ВИЙШЛИ З ДРУКУ ДВІ НАУКОВІ КНИЖКИ:

ЕКОНОМІЧНІ НАУКИ КАРЛА МАРКСА

Книжка має 328 сторін друку і розділена на три головні частини:

1. Товар, гроші, капітал. — 2. Надвартість. — 3. Заробітна плата і дохід з капіталу.

Сї частини знова поділені на кільканадцять розділів.

Завдання сїх книжок є — познайомити зі змістом "Капіталу" тих, які не мають часу або засобів, щоб його студіювати, а також вона улекшить студії тих, котрі студіюють "Капітал".

Економіка править світом і тому кождий робітник повинен знайомитись і студіювати економічні науки.

Ціна книжки \$1.00.

ЯК ПОВСТАЛА РЕЛІГІЯ І ВІРА В БОГІВ

Написав Гайврікс Кунов.
Книжка має 180 сторінок друку.

ЗМІСТ:

1. Новітні досліди релігії. — 2. Як повстали ідеї про духів і богів. — 3. Початки почитання духів. — 4. Від почитання духів до почитання тотемів і праїдів. — 5. Сотворене світа. — 6. Небо і пекло. — 7. Початки праїдів і жертв праїдам. — 8. Від почитування праїдів до культу природи. — 9. Останки культу духів і праїдів у старо-індійській релігії. — 10. Як Індра з племенного праїдівського бога став богом природи?

Самі нагодовки розділів вказують на те, яку наукову вартість має ся книжка. Не волюте з релігією фразами, а докажите її дійсне значення, на піджаві строго-наукових дослідів і фактів. В сьому вам, якраз допоможе ся книжка.

Ціна книжки 50 центів.

Замовляти шліть на адресу:
UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man., Canada.

Вибори в Харкові.

До Харківської мійської ради виорано 792 депутатів, з них 607 комуністів.

НЕЗНАНИЙ ПИСЬМЕННИК.

(З нагоди 25-літньої літературної діяльності Г. Хоткевича.)

От уже ювілею дожив ся 25-літнього та й імя його нам усім відомо, а хто скаже, що знає, що добре знайомий з творчістю Гната Хоткевича?

Всім відомий і нікому не знаний, хіба за виїмком отих пацюків, що помалу, поволі точуть його рукописи в Деркачах.

Сидить у Деркачах, обкладає рукописами. На столах — фоліанти, на полицях — стоси, у кошиках попід стіною цілі поклади рудий писаного паперу...

І чого-ж там тідики немає? Маєте собі історичну бієтристику роман "Берестечко" і для театру театролюбів "Богдан Хмельницький" і з гуцульського життя повість "Каміна Душа", що як би її написав польський або російський письменник, то станув був би у світовому письменстві поруч із Королем та Тетмаєрами... Є й для "народу" простеньке собі "Як тітка Любка Майстриха глечика скидала", є поезія в прозі "Біла Бєреза" і "Тихий вітер з гаю далекого", циказ казок, велика студія про галицький театр і блискучі критичні шкідливі "Добром все пережемеш" і "Блажен чоловік же й скотину милує", "Добрі поради лічена худоби та людини", "Простенька бесіда про грунт — про угороє" і "Про світ" і "Про хороше на очі", "Народне заступництво" і "До надчоловіка", "Пролетар, збудуй собі права" і "Значенє нот та квіток", "По тюрмах та етапах" і "Любово жешчину", "Галки про ідеали Ніше" і "Гуцульська фразеологія", журнали, видавництво, авіація, біографія... А то сїдає писати або старовинних історичних портретів і самонавчальні три на бандурі і ноті, ноті, ноті...

Іде в Карпати, збирає гуцульську тріпу, пише гуцульською говіркою гуцульські пєси, організує театри незгірші Потше-ровського, обїздить із ним цілу галицьку Україну, переїздить кордон і тут збирає деркачівських дївчат, утворює азраковий хор і привозить до Харкова концерт-виставу "Весіле", збирає кобзарів і на етнографічному зїзді робить лекції, читає лекції, докладає, грає на бандурі...

І отак 25 років.

Почавши з модернізму переходить до просвітницької літератури, кїдає і дає шедеври з гуцульського життя та з природи Карпатів і працює як запеклий "орач", "дїяч", "сіяч" — на рїданому полі, на рїданому лані, для громадського добра...

І ся непосидочка людина, не вступивши отса вдача все наражала ся на те саме "громадянство", що йому віддала себе цілком: увесь свій запал творчий, все своє горїне і хист великий і палку владу трибуна та організатора. Він дав своєму громадянству і "чисте містечтво", і агїтки, і прокламації і культурницький доробок — все-все, що тільки вимагало "громадянство", робив широко і широко...

А "громадянство" вперто не друкувало свого письменника і дїяча, зате друкувало історичні шкрябани Кашенка, створило культ Грінченка а "Гната Мартиновича" вживало на всілякі шоденні потреби. "Гнат Мартинович" служив вірою й правдою: їздив, говорив промови на банкеттах і на похоронах інших громадських дїячів, а свої власні твори складав у кошик. І багатство їх тамечки зїбрало ся в Деркачах — з рїзних доб, написаних на рїзні більше чи менше актуальні громадські потреби і для розваги, і для збогачення рїданого письменства і для піднесення його на європейський рівень...

Метушив ся, горів для себе (для "громадянства" не потребував горів), "каганцював" і агїтував для громадянства, був все під доглядом поліції, дожив ся до того, що по доносу своїх же громадян вислано його поліційними заходами з Харкова і знов і знов служив, розуміючи свої національні,

громадянські повинности.

Всю думу віддав для одної ідеї — для "української справи".

Громадянство спорудило свої видавництва, але не до Хоткевича було йому. І нині відроджують ся приватні видавництва і нині громадянство їдає автокефальні молитовники і Хоткевича мобілізує ся для погребних промов в автокефальному соборі, а рукописи так і лежать непорушно по кошиках...

Використало громадянство і письменника Гната Хоткевича і дїяча Гната Мартиновича і поважають його страшенно автокефальні шевці з Багбазі і гірке йому се все знати, десь певно...

Минуло 25 років такого горячкового, бурхливого людського життя.

І ніхто так таки й не знає: що-ж се за людина була, що се за письменник був, що він дав і що міг дати?

Він дав по всяк час про "громадянство" та громадянство не подбало створити елементарні умови для нормальних праці свого дїяча і творця.

Він дав зразок величезної відданості справі і нечуваної дисциплінованості.

Що може дати він новому суспільстві і-що може вимагати він від радянської влади? Друкувати його твори? Але не всі вони, гай-гай, надають ся до вжитку в сей час. Ми розуміємо і співчуваємо сїм великій драмі письменника, але щож поробиши.

Подвійна жертва: поліції і жандармерії і свого рїдного болато.

Під пресом царату гинуть українська література. Королєві могли друкувати ся і тому зробили своє діло в свій час. Г. Хоткевич не міг своєчасно себе вивести. А нині — нові люди і нові спїви...

В. Корак.

ГРАНДІОЗНЕ ТЬХУ.

Отак закінчив колись Гнат Хоткевич свій огляд української літератури за якийсь рік. Несподівано якось пригадав ся мені сей смачний вираз їдучи з ювілейної вечїрки... Витали ювілянта виключно представники нового радянського суспільства: студенти ІНО, селянські письменники, учителі радянських шкїл, студії театрального технікуму.

І відповїдї письменник: — Дивно мені, що витає мене ви — молоді, що мене зовсім не знаєте... А деж ті, що з ними працював я сї двайцять п'ять років?

Де вони?

Вони, з котрими я їшов поруч, для котрих віддав цілого себе? От і виходить, що моя генерація вже не їснує як щось в житю дїве, творче. Я був витором свого часу певних умов, членом свого громадянства. Але тепер його немає і я опинив ся вч-на-вч з молодю...

Тут казали, що свято ювілейне дуже непоказне, але воно стильне... — Так, воно таки було аж надто "стильне". Старі співробітники письменника не мали громадської мужності прийти його вітати. Вони сидїли в своїх катакомбах, бо, бачите, радянська влада заганяє "українську націю". Громадянство демонстративно законспірувало ся. Не прийшло. Міг не прийти на "офіційне радянське свято" разом із "громадянством" і письменник. Але він прийшов.

Прийшов і побачив нових людей, котрі сказали йому, що чекають від нього для себе нової і такої-ж пїдїної праці, як та, що-він на протязі 25 літ провадив для старого "громадянства". Письменник прийняв привитане молодї, відповїв на них з радістю.

А сим дуже практичним і обережним людям, сим конспіраторам, що не мали мужності привитати його — можна кинути його власне привитане: українське "громадянство" се грандіозне тьху.

В. Корак.

ПРИЧИНИ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВОРОЖНЕЧІ.

"Буржуазія кожного краю визискує і поневоляє свій пролетаріат. Але вона уживає всіх змагань, аби доказати своєму пролетаріатові, що не вона його ворог, а інші народи доконала його".

"Азбука Комуїзму".

Великі соціалістичні теоретики Карло Маркс і Фїдрїх Енгельс написали в своїм славнім "Комуїстичнім Манїфесті" про причини національної ворожнечі. Вони вказали, що причини національної ворожнечі випливають з того, що людство всього світа є подїлене на дві класи: малочисельну пануючу класу посїдачів і великочисельну класу робітників нічого не посїдаючих.

Буржуазія кожної пануючої нації стареть ся не лише вдержатись при владі в границях свого краю, але вона стареть ся також поширити границі своєї національної держави, иншими словами: стареть ся силою оружжя загарбати інші народи для своєї експлуатації.

В капіталістичній продукційній системі панує анархія. Кождий індустріально розвинений капіталістичний край продукує більше, ніж можуть купити робітники того краю, себто ті, що продукують товар. Отже, щоби продати надвишку продукції, щоби дістати золото за надвишку робітничої праці, щоби дістати дешево сирі матеріали і дати своїм робітникам зарплату, аби здержати їх від бунту проти себе, — капіталістична класа є примушена вести раз-у-раз заборчу війну, себто одна пануюча нація є примушена воювати проти другої. А щоби капіталістичний клас владось здійснити свої заборчі мрії, то вона перше всегго мусить одурювати своєю робітничу класу.

Отже коли хідить сильній капіталістичній державі о завоюванє слабшої держави, а сїй послїдній о оборону від першої, то капіталісти як одної так і другої держави не мають охоти умирати за "батьківщину", але покладають до сеї "роботи" темну робітничу масу і говорять їй, як одні так і другі, що вона повинна і мусить воювати і боронити "батьківщину", "цивілізацію", "культуру", "віру" і проче і проче.

Капіталістична класа кожного краю при помочи своєї державно- "моральної" машини: театрї, церкви, школи, преси і прочих інституцій, виплює в своїх підданих національні антагонізми, ненависть до другої нації і підбуджує одних проти других.

Се дїється в воєнний час, коли хідить о побїду над "ворогом", а в мирний час також, щоби відвернути класову боротьбу таки внутрі власної держави.

"Буржуазія кожного краю визискує і поневоляє свій пролетаріат. Але вона уживає всіх змагань, аби доказати своєму пролетаріатові, що не вона його ворог, а інші народи доконала його".

Ось так пануючі класи вдають ся туманити робітничу класу ся!

Щоби між пануючою класою не було національної ворожнечі, треба перше всегго знести класи серед всіх націй разом з їхньою фізичною і моральною державною машиною.

Причиною національної ворожнечі є приватна власність. Маленька класа посїдає більше, як її потрібно, а велика класа не посїдає навіть тільки, що потрібно для її існування. Се є і корїнь класової боротьби і національної ненависти.

"Нїмецька буржуазія кричить своїм робітникам: бий Француза, бий Англіяї! Англійська буржуазія кричить: бий Німця! Буржуазія всіх країв починає, особливо в останніх часах кричати: бий Жиду! Все се робить ся, щоби класову боротьбу робітництва проти пригноблюючих його капіталістів звернути на національну боротьбу". ("Азбука Комуїзму").

Тому то К. Маркс і Ф. Енгельс, пишучи в "Комуїстичнім Манїфесті" про-національ-

ні ворожнечі, прийшли до такого заключеня:

"Коли зникнуть класові антагонізми в середині нації, зникнуть також і ворожі відносини поміж націями".

Ми вже вкортці подали причини національної ворожнечі. Тим робітникам, котрі зацікавлені сим питанням, рекомендуємо читати такі соціалістичні книжки по національній питаню, як "Азбука Комуїзму", "Фікція Нації" і їм подібні.

Тепер звернемо увагу на роботу української буржуазії і її преси шодо "національної справи". Деякий читач по прочитаню повисшого може сказати: "Так, я з сїм годжує, але наша українська буржуазія не є нігде при владі, не є пануючою нацією, тому не можна її прирівнювати до буржуазії пануючої нації". І такий читач має повне право так думати і так казати. Але ми маємо і на се коротку і яснї відповідь, з котрої кождий думаючий робітник буде вдовольнений.

Польська буржуазія коли не була ще пануючою нацією, силала громади перед "культурним" світом на пануючі нації нїмецьку і російську. Колиж польська буржуазія стала пануючою нацією, вона в дечім перевищила своїх попередників. Буржуазія польської пануючої нації не лише гнобить інші народи, але вона уживає таке ж тих самих методів для ширення національної ненависти, що й інші вже від давна пануючі нації. Польська буржуазія і її преса кричить: бий Українця, бий Москаля, бий Німця!

Так само робила-б і українська буржуазія, коли-б "з ласки божої" стала пануючою класою. Нині українська буржуазія говорить і пише в своїй пресі, що "ми чужого не хочемо, лише свого". Але коли-б вона добилась до влади, то простягала-б руки по чужі землі і гнобила-б інші народи так само, як се робить нині польська пануюча нація.

Українська буржуазія, бажаючи створити буржуазну національну державу, гордає: бий Поляка, бий Жиду, бий Москаля! Вона хоче дістатись до влади по головках і кістах робітничої класи. Вона підбурює українських робітників проти робітників Польщі і Росії і хоче, щоби українські робітники виборили для неї панованє, а сама сидить по чужих столицях разом з польськими і російськими паннами.

"Укр. Голос" пише, що Сх. Галичину завоювали не польські пани, а польські робітники, що в Сх. Галичині розстрілюють Українців не польські пани, а робітники-жовїри польської нації.

Так, так, панове від "У. Г." Ми сего не заперечуємо. Ми знаємо, що з Ірландії не воювали в Ірландії англійські пани, але англійські робітники-жовїри. Тут, бачите, не винні ті, що діло виконують, але ті, що приказують те діло виконувати!

В Сх. Галичині провадить ся боротьба, але та сама боротьба провадить ся і в інших капіталістичних краях — боротьба класова.

Коди-б нині вибухла в Польщі комуїстична революція і робітники взяли в свої руки владу, то ми певні, що устала-б і боротьба в Сх. Галичині.

Не можемо робити винним польського, темного робітника за його вороже відношенє до українського робітника, а мусимо шукати причини тої ворожнечі і її творців.

Ми робітники стремимо до знищення національних антагонїзмів, котрі зникнуть зі знесенєм клас, і тому се питанє розбираємо лише з маркєвської точки-погляду.

Синьковерсєтєць.

ЧЕРНІВІ. — Перевибори сїльських рад скрізь закінчено. Вибори відбували ся з великою піднесенєм і дали перемогу комуїстам і незамомним. В цілій низї місцевостей до Волыкономів вибрано виключно комуїстів.

МІЖНАРОДНА ШКОЛА КОМУЇЗМУ.

Першою умовою для перемоги революційного руху є масова участь пролетаріату в ньому, а другою єдність того пролетаріату.

Революціонери-комуїсти післи зради вождів П. Інтернаціоналу були єдиними. Не минуло і десяти років, як ми маємо їх мільони по всіх країнах світа і поруч із боротьбою з капіталом точїть ся уперта боротьба Комуїтерна і Профінтерна з соціал-угодовцями за маси пролетаріату і єдність керуваня рухом.

Окремі галузи сї подїлені між Комуїтерном і Профінтерном. Тоді як Комуїтери формують кадри цілком свідомих бойців-організаторів комуїстичної революції, Профінтери зосереджують навколо себе всіх революційних пролетарів, серед яких є прихильники синдикалізму, анархізму і т. п. ухилив від ідеології революційного маркєзму серед робітників.

Профінтери — організація молодша за Комуїтери, але вже за 16 місяців її існування пророблена нею робота величезна. Вплив Профінтерна на робітничі маси, обєднані в профспілках набрав таких загрозливих для жовтих провідників професійного руху розмірів, що в одній за другою країні жовті профспілкові вносять постанови про виключенє прихильників Профінтерна з спілок, не зупинюючись перед поклоном пролетаріату.

Профінтери натомість висувають гасло єдності робітничого руху, але єдності на революційному ґрунті, оголюючи таким чином єство соціал-угодовства і відвоюючи широкі позапартійні маси робітництва для того, щоби ті проходили далшу школу комуїзму під загальним керуванєм Комуїтерна. Робота се трудна, уперта і повсякденна, бо завойованє позапартійних мас робітництва, отроєних чадом соціал-угодовства, втомлених війною,

розчарованих в боротьбі піся численних зрад і поражок — не може бути раптовим. Тут потрібно рїків і років.

На щастє — історія працює на нас. Сама вона підготовляє кожного пролетара до вступу в школу комуїзму. Гасла патріотизму, демократизму, апілітичності, якими задурювали робітничу класу жовті соціалісти — тепер з кождим днем все більше і більше облазять, виділюють, показуючи те, що під ними криють ся капіталістичний лад, лад визиску, насильства і терору.

Зараз історія ще прискорює темп, з яким вона працювала на революцію. Наступ реакції — вихор, який зриває останні пелюстки з жовтих отруйних квітів угодовства.

В Італії відмієно 8-годинну працю робітників. Разом із тим голова уряду заявляє, що "професійні організації повинні визволити ся від впливу політичних партій" — гасло, яке скрізь висувають жовті соціалісти і від вилучу якого не позбавились деякі не цілком виховані групи революційних пролетарів.

Стїнес отерто вимагає від нїмецького робітництва двох годин зайвої даремної роботи що дня протязом 15-років, тобто 7½ мільярдів годин роботи на відбудову "нїмецької батьківщини" — зворидїлає гасло нїмецького соціал-патріотизму, що вимагає від робітництва жертв в імя "батьківщини", в котрій хазайном був Стїнес — ідакапіталїст.

Ми ризикували би затягти надто статю, коли-б почали перелїчувати ті наочні лекції, якими історія підготовляє пролетаріат Заходу до виконання ним своєї роботи.

Школі пролетарської свідомости — міжнародній школі комуїзму — Профінтернови є досить роботи.

(Вісти ВУЦВК.)

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ

Сільське будівництво.

Майстерня і завод Київського Губземавділау, на котрому вироблюють усі вигнетревалі матеріали для сільського будівництва, зараз почали роботу повним ходом. До переходу їх від будшого Комгосоора вони не працювали.

Зараз працюють: Млачевський цегельно-черепичний завод, Чорнобїльська та Горностаїльська майстерні на Чорнобїльщині, Єркївська майстерня на Звинигородщині, Володарська на Сквирщині і Переяславська майстерня.

Зруйнована майстерня в м. Гостиницї переведена у нове приміщенє, що швидко відремонтовуєть ся і пристосовуєть ся для роботи.

Матеріали нового виробництва селяни з охотою розкупують. Будівельна філія Губземавділау живає пильні заходи щоби до поширеня виробництва на підприємствах та на утворенє нових майстерень на Київщині.

Виробництво сукна на Київщині.

Губсукнокуст у звязку з початком зими розпочав збільшувати виробництво сукна по Радомській, Богуславській і Стеблівській фабриках, що вироблюють тільки грубе селянське сукно на Правобережжє України. Продукційність фабрик гадаєть ся довести до 15.000 ар. на місяць.

При фабриках зорганізовано так само відділи для виробу штучної вовни і теплих ковдр.

Вибори в Житомирі.

29-го листопада закінчили ся перевбори до Житомирської мїської ради; вибрано 429 депутатів, з котрих 71 відсоток комуїстів.

ВАЖНЕ ДЛЯ ДРАМАТИЧНО-СПІВАЛЬСЬКИХ ТОВАРИСТВ.

При Українськїм Робітничім Домі в Вінніпегу розпочато друкованє нот, в першу чергу робітничо-революційних пісень.

Вже вийшов з друку і продаєть ся пролетарський гимн "ІНТЕРНАЦІОНАЛ".

Партитура для мішаного хору коштує лише 40 центів. Поодинокі відбїтї гогося по 5 центів кождий. Ми радимо товаришам замовляти разом з партитурою і поодинокі гогося для сопранів, альтів, тенорів і басів. Се заощадиє труд і часу на розписуванє. Замовляйте сейчас і пишіть, кїля ко вислати примірників кождого гогося.

Внесдовї вийдуть з друку нот на мішані хори "Варшавянки", "Похороного Маршу", "Шалїйте, шалїйте" і инші. Будеть ся також друкувати і народні пісні.

Замовленя на "Інтернаціонал" разом з належністю засилаєть на адресу:

Ukrainian Labor Temple, Cor. Pritchard & McGregor Sts., Winnipeg, Man., Canada.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНІ РОБ. ЗАП. ТОВАРИСТВА!

ОРГАНІЗУЙТЕ ВІДДІЛИ Р.З.Т. НА ПРОВІНЦІ!

За ініціативою Стіваришеня Укр. Роб. Дім розпочато в Канаді організацію Робітничого Запомогового Товариства (в скороченю — Р.З.Т.).

Цїлюю Р.З.Т. є створити касу взаїмопомочі, з якої маєть ся помагати членам Р.З.Т. в разі якогось тяжкого з ними випадку або слабости. На случай смерти свого члена, Р.З.Т. має давати поміч його сімі або родичам у формі виплачуваня певної суми посмертного, залежно від того, як задовго такий робітник був членом Р.З.Т.

Кождий робітник, працюючи у фабриці, копальні, в лісі чи при якійбудь иншій роботі, є наражений на рїзні тяжкі випадки і на слабости в наслідок ненормального життя. Хто йому тоді поможе?

Треба за здоровля старати ся, щоби забезпечити себе і свою сімію на всякий випадок, сотки яких трапляють ся рїчно. Для сего треба тепер стати членом Р.З.Т.

Сїм членів на провінції можуть розганїзувати відділ Р.З.Т.

За інформаціями, аплікаціями і статутами звертатись до головного зярду Р.З.Т. в Вінніпегу. Статут і аплікації до поодиноких робітників на провінцію не висилаєть ся, а лише до відділів. Тому старайтесь засновувати відділи в своїй місцевости.

Зголошуйтесь за інформаціями до:

WORKERS BENEVOLENT SOCIETY,
UKRAINIAN LABOR TEMPLE,
Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man.

НОВА КНИЖКА! -- НОВА КНИЖКА!

Що тільки появилася з друку і продаєть ся дуже цікава книжка для кожного робітника і робітничї п. н.

КАРЛ МАРКС
ЙОГО ЖИТЄ І ДІЯЛЬНІСТЬ.
Написав Ю. Стеклов.

Книжка вийшла накладом "Космоса" в Берліні, під редакцією Е. Кашенка. Надрукована в малім видїлінім форматі, на книжковій папері і обїмає 110 сторїнок друку. Подїлена на такі роздїли: 1. Роки підготовки. — 2. Виробленє нового світогляду. — 3. Революція 1848—49 року. — 4. Перїод реакції. — 5. Інтернаціонал. — 6. Спринє соціалістичному рухови в поодиноких краях. — 7. Дєло про особистє Маркєво жите. — 8. Значїня Маркєса в науцї.

Цїна тільки 25 центів.

Замовленя посилаєть на адресу:

UKRAINIAN LABOR NEWS
Cor. Pritchard & McGregor Sts. — Winnipeg, Man.

ЦІННА КНИЖКА.

Кождий український робітник в Канаді повинен мати в своїй бібліотечі і користати з цїного наукового твору Юлія Ліпєрта п. н.

ІСТОРІЯ КУЛЬТУРИ.

Книжка обїмає 400 сторїнок друку більшого формату, зі 112 ілюстраціями, напечатана на книжковій папері. На українську мову переклав П. Дятлів.

Цїна сеї книжки \$2.50.

Замовленя посилаєть на слїдуючу адресу:

J. Boychuk
21 Denison St.,
Toronto, Ont.,
або на адресу:
Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
WINNIPEG, MAN.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.

Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

часопис для робочого людю — виходить два рази на тиждень.
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.

Видає Товариство "Українських Робітничих Вістей".
Передплата на рік \$4.00

UKRAINIAN LABOR NEWS,

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщення в газеті рукописів не звертає ся, хіба що дописувачеві внаслідок помилки, що бажав звороту своєї рукописи на випадок її поміщення та залучити поштову марку на її пересилку.

"ПРИЯТЕЛЬСЬКЕ РОЗБИТЄ".

Такі були перші слова британського прем'єра, коли він опускав прем'єрську конференцію в Парижі 4. січня с. р.

Всі конференції прем'єрів антантських країв закінчили ся минушого року таким самим "приятельським розбитєм". Англійські консервати, політичні противники Лойд Джорджа, все оскаржували його за несприхильну політику супроти антанти.

Аж тепер, здавалось, цілість антанти забезпечена. Реакціонери при влади у Франції, реакціонери і в Англії, а їх "священний союз" скріпив ще й чорний дух італійського фашизму Муссоліні.

Льозанна тимчасом дійшла до мозульської нафти. Дійшла і застригла в сім смердячій болоті. Турки вперли ся і ані з місця. Як вже не старав ся-дод Корзон, англійський міністер закордонних справ, але здвигнути становище Турків щодо мозульської нафти не міг.

Дні 2. січня зіхалась в Парижі конференція прем'єрів антантських країв. І на тій конференції заговорив Пуанкаре і то заговорив на адресу англійської делегації майже такою мовою, якою в Льозанні говорив Корзон на адресу Турків.

І прем'єри двох найбільших капіталістичних союзних країв по "приятельськи" посварили ся і конференція по "приятельськи" розбила ся. Розбила ся через репараційні плани.

Певна річ, що Пуанкаре знає, що англійські капіталісти ніколи не згодять ся на захоплене французьким капіталом німецьких індустріальних центрів та природних багатств краю.

Турки вже раз відгортали в руку французьким імперіалістам, захищавши престиж Англії в Малій Азії. Пуанкаре рішив і тепер використати Турків. І тільки сям можна пояснити непохитне становище турецької делегації в Льозанні супроти Англії щодо мозульської нафти.

Англійський прем'єр Бонар Ло заявив, що прем'єрська конференція розбилась і Франція буде переводити свій репараційний план в життя без Англії. З ким же тепер буде переводити Англія свій нафтовий план на Близькій Сході?

Новий рік повинен придбати нові сотні-тисячі свідомих класово робітників, а се зможе виконати тільки робітничі організації.

Товариші Робітники Америки і Канаді! Ви гордість українського пролетаріату! Ви авангард робітничої армії, що серед тяжких умовин йде безстрашно на боротьбу з капіталістичним насильством.

Хай живе свідоме робітництво! Слава борцям за визволене праці!

Чим даліше в ліс, тим більше дров. Чим більше представники антанти зїзджають ся на конференції для розв'язання своїх ріжних заборонних планів, тим більше вони їх заплутують. І скорше, чі пнізніше прийдесть ся їм розрубувати ці плани зброєю та полю бою.

В СПРАВІ ТЕХНІЧНОЇ ПОМОЧІ РАД. УКРАЇНІ.

Справа технічної допомчі Радянській Україні є для українських робітників в Канаді справою великої ваги. Сего ніхто не стане оспорювати. І тому не одному може видасть ся троха дивним та незрозумілим, що дотепер українські робітники в Канаді не зробили майже нічого в справі сеї допомчі.

Коли появил ся страшний голод на Радянській Україні, українські робітники в Канаді нікого про ніче не питали, а почали по своїм силам нести свою поміч голодуючим. Се була справа нагла і не вимагала ніяких пояснень. Треба було гроши на закунку хліба для голодуючих і справа скінчена. Подібно мала ся справа, коли був вибух страшний голод в Приволжю.

Справа-ж технічної допомчі Радянській Україні є закроена на ширшу скалю. Тут треба вже знати, якого рода ся поміч має бути. А щоб її знати, треба про се запитати тих, для котрих ми хочемо сю поміч нести.

І ось-таки почати яку акцію в сім напрямі, Екзекутивний Комітет Товаришества Української Робітничий Дім в Канаді звернув ся до Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету в Харкові з листовим звітом, якого рода поміч могли би подати українські робітники в Канаді своїм товаришам на Україні.

Як бачимо тепер з українських радянських газет, справу допомчі з Канади Радянській Україні обговорювала на своїм засіданні президія ВУЦВК і вона віднеслась прихильно до сеї справи. Харківські "Вісти", орган ВУЦВК, в 254 ч. з 11. листопада-1922 р. помістили статю з нагоди вислани Екзекутивним Комітетом Ст. У.Р.Д. листа до ВУЦВК, в якій подавши своїми словами зміст листа, пишуть слідує:

"В зв'язку з сям повідомленням президія ВУЦВК визнала бажаним прибути на Україну з Канади організованих груп кваліфікованих робітників і сеяні з своїми хліборобськими та іншими машинами і знаряддям. Вже вжито заходів, щоб всіма засобами допомогти таким групам.

Всі переговори в сій справі і організацію переселення доручено провадити Уповноваженому Представникові У. С. Р. Р. в Берліні тов. Левчицькому".

З вищевказаних слів з харківських "Вістей" видно, що Радянська Україна радо прийме технічну поміч з Канади в виді організованих груп з машинами і у всім допоможе тим групам. Ближніш відомостий в сій справі належить сподівати ся від тов. М. Левчицького, Уповноваженого Представника У.С.Р.Р. в Берліні, якому ВУЦВК поручив вести всі переговори і організацію допомчі.

Справу технічної допомчі Радянській Україні обговорить основно надходженням Зїзд Товаришества Української Робітничий Дім. Він вивеє певні постанови в сій справі та створить чи то особню організацію для веденя всієї роботи в зв'язку з несеєм технічної допомчі Радянській Україні, чи поручить Екзекутивному Комітету Ст. У.Р.Д. заняти ся сею справою.

Така організація чи уповажнений до сею Екз. Ком. Ст. У.Р.Д. візьме тоді під свою контроль всю роботу, яка ведесть ся чи маєть ся вести українськими робітниками в Канаді в справі несееня технічної допомчі Україні, зглядно в справі віздуу ріжних груп як яких інших груп на Україну. Така контрола і систематичність цілої акції є конечно потрібні як для самої справи допомчі Україні, так і для справи робітничого руху в Канаді взагалі.

НОВОРІЧНИЙ ПРИВІТ.

З новим роком, мені хочеть ся передати щирі привітання українському робітництву Америки і Канади. Хочеть ся побажати свідомим членам пролетарської сімї, як найкращих успіхів в дальшій праці.

Пів року прожив я в Західній Європі і мав змогу ближше познайомитись з роботою, життям і організаціями робітників в Америці і Канаді. І признаюсь, я безмірно гордий своїми братами. З радістю, дрозжачим, зворушенням голосом, хотів би крикнути:

"Ми сила! Наші мускули з бетону! Заліза! Тремти золотий ідоле!"

Перш усього пораджа організованість і свідомість наших робітників, що сміло, одноду лавно йдуть на бій з капіталом. Як часто било ся з радостю мое серце, коли я читав візводи в робітничій пресі, з зазивом допомогти пролетарським органам та організаціям, і бачив, як та допомога приходила. Дрібні жертви, тяжко запрацьовані центи йшли на піддержку робітничих органів і сям самим давали, як найкраще свідцтво робітничої свідомості.

Я мав змогу переконатися, яку велику — творчу роботу зробили робітничі організації Америки і Канади за останні роки. Роботу засяпаних націоналістичних крикунів не можна й порівнати, хоч вона ведесть ся вже десятками років.

Ви вже на такій дорозі, що бажати Вам чогось другого, не можна. Ви самі пізнали вже добре, що тільки могутніми, дисциплінованими організаціям, тільки класовими об'єднаннями, тільки освітою і наукою широким пролетарським масам можна виходити правдивих, безстрашних борців Революції.

Але чимало є ще робітників, які несвідомо слухають своїх класових ворогів і сліпо впадають в сіти капіталу, чи капіталістичних наймитів. І я бажав би, щоб новий рік збогатив тисячами нових членів Вашої організації. Я бажав би, щоб несвідоме робітництво пізнало в новому році свою блудну дорозу і пішло в Ваші лави. Бо тільки єдністю, тільки одним могутнім пролетарським фронтом, тільки організацією можна добути кращу долю робітництву. Тільки мозолістими робітничими руками.

Новий рік повинен придбати нові сотні-тисячі свідомих класово робітників, а се зможе виконати тільки робітничі організації.

Товариші Робітники Америки і Канаді! Ви гордість українського пролетаріату! Ви авангард робітничої армії, що серед тяжких умовин йде безстрашно на боротьбу з капіталістичним насильством.

Хай живе свідоме робітництво! Слава борцям за визволене праці!

М. Ірчан.

ВІДКРИТЕ ГОЛОВИ!

Привітуйте Товаришам по Іаєї по-літнім галіцким повстанцям Мельничука Степана, Цепкова Івана і Шеремети Петрова.

Відкрийте голови! Зірвіть одіня і голі груди Напроти вітру дайте! Але не плачте, не сумуйте, Побідні пісні співайте!

Іх більш не стало... Що там смерть! Кусок заліза і кінець. Що там кров! Се наш прапор, Се слави нашої вінець. Вони вмирають смілясь Пляваю в вічі ворогам. Хіба-ж нам плакати за Ними? Се-ж наша гордість! Се наш храм!

Іх більш не стало... Слова надії з Іхніх уст В молоді душі наші Влизи вогонь. Ми горді Ними! Червоної жовтень ще воскресне І зродить нові лави! Що там кров! Що там смерть! Кров, се наш прапор.

Відкрийте голови! Зірвіть одіня і голі груди Напроти осені дайте! Але не плачте, не сумуйте, Побідні пісні співайте! Вони не вмерли! Вони між нами, Вони йдуть новими рядами І вказують правдивий шлях. Го-о-о-туйтесь!...

12. XI 922.

ПЕРЕДСМЕРТНИЙ ЛИСТ СТ. МЕЛЬНИЧУКА.

Наша редакція отримала від тов. М. Ірчана ще один передсмертний лист убитого в Чорткові шляхоцькою владою тов. Степана Мельничука до своїх родичів. Лист сей звучить:

Найдорозші! Судьба мачуха не дозволила мені здійснити моїх мрій, якими я жив останніх 3 роки. В боротьбі за визволене нашого бідного, нещасного, віками гнобленого народу я за годину віддам тому народови найдорозший скарб, який лише може дати людина.

Найдорозші! Не плачте, не тужіть! Я знаю, що та вістка Вас дуже пригнобить. Але прощу Вас, Ви пам'ятайте, що я згинув не за свої особисті інтереси, не за те, що я побивав ся за своїм особистим шастем, я згинув в боротьбі за права того народу, котрий дав мені виховане. Пам'ятайте, що кождий народ здобував і здобуває людські права в боротьбі, а всяка боротьба вимагає жертв. Я згинув, але Ідея, за котру я йшов — не згине. Вона буде дальше жити в міліонах сердець українського працюючого народу. Правда, вороги працюючого народу будуть відноситись і відносять ся до нас, як до злочинців, але я переконаний, що український народ буде благословити наші вчинки і буде благословити Вас, як батька і рідню того, котрий умів служити своїм народами.

Найдорозші! Більше не буду писати. Думаю, що Ви розуміте мене і не будете судити моїх вчинків. Сподіюсь Найдорозший Таточку, Марійко, Нусю, Славу, і Миколку, що Ви, о скільки маєте який жаль до мене, простите мені.

Здоров'я Вам в останнє! І бажав Вам кращої долі, як була моя. Бажав Вам дожити часу, коли замість сили оружя западе сила правди, свободи і справедливості.

Пращайте і передайте останній привіт всім нашим рідні і своїм знакомих та товаришам. Ваш Степан Мельничук. Чортків 11. листопада 1922.

Адреса: Онуфрій Мельничук, залізничорозник Плядики, п. Багінсберг коло Коломиї, Сх. Галичина.

СВЯТО РОЗСТРІЛЯНИХ ЧЕРВОНИХ ПОВСТАНЦІВ.

(Кореспонденція до "Українських Робітничих Вістей").

Дня 12. грудня 1922, рівно в місяць смерті повстанців-комуністів тт. Мельничука Степана і Шеремети Петра, та трагічно згинувшого тов. Цепка Івана, відбув ся в Празі "Вечер" посвячений Іх Великій Памяти. Вечер устроювала організація "У.С.С.", бо полягли товариші були червоними Усусами.

Велика саяя "сміховського пивовару" в Празі, була переповнена, головою молодіжю, студентством, стрільцями, старшим укр. громадянством і чужинцями. Між іншими, явилась чисельно і петрушевська партія, як пражська "Місія" З.У.Н.Р. тай другі, тільки що прибувші на "еміграцію" з Галичини і Відня.

Свято відігрув тов. Аргімович, після якого сказав палюгорячу промову революційний письменник тов. Ірчан. Його промова зробила на присутних величезне вражінє і довго по ній не втихали гучні оплески.

Вестакі праворівні "патріоти" мугикали незадоволено під носом: "Шасте, що тут нема цензури"... Оркестра, під орудою тов. Кухтика Осипа, відіграла тихий, жалібний, похоронний марш. Звуки музики наводили на слухачів глибокий жаль-тяжкі думи.

Тов. Ващук Корніло віддеклямував вірш М. Ірчана "Відкрийте голови!" Вправді комітет свята зробив помилку, бо до сего гарного вірша, т. Ващук був грубим контрастом. Чудовий — студентський хор під орудою тов. Рошахівського відспівав гімну-безсмертну пісню Івана Франка: "Вічний революціонер". Вона дуже надавала ся на сей вечір і кождий розумів її.

Проф. Др. Старосольський Володимир, очевидець героїчної смерті наших товаришів і оборонців Іх перед шляхоцьким судом, в довгому рефераті розказав історію повстанчого

віддау і його трагедію. Згадуючи про останні хвилі т. Мельничука і тов. Шеремети, сказав: — "Ви не можете представити собі, які желязі були ті люди. Як я бачив, що молодий Мельничук, стоячи під муром кілька секунд перед смертю, співав здоровим - нормальним голосом: "Повстанте гнані і голодні!" — я забув, що живу. Я все розумів, але не тямив. І з великою радістю бубни я ставу замість т. Мельничука на розстріл".

Реферат тов. Старосольського зробив на всіх потрясаюче і zarazом бадьоре вражінє. Опісля співав ще хор безсмертну стрілецьку пісню "Журавлі", а музика відіграла "Ой Морозе". Дивно було, бо звуки музики говорили про смерть славного бунтаря XVII столітя Морозенка, про його похорон і про плач України за ним. Звуки сумні, безмірні і zarazом бадьорі.

Свято закінчило ся похоронним революційним маршем: "Ви жертвою в бою нерівним лягли". Публика почала розходитись. Але не втерпіла чоргасотня, щоб не сляміти памяти Великих Героїв-Комуністів. Заревні повністичний — міщанський гімн: "Ще не вмерла...". Та більша половина зігнурувала його, бо вишла в капелюхах з салі.

Треба признати, що "Вечер" був на причуд гарний. Програма чудово дібрана, а ціле свято від початку до кінця мало революційний характер. Червона Усуська громада в Празі гідно помянула пам'ять своїх Товаришів. Можна надіятись, що за їх приміром підуть всі укр. революційні товариства в Європі і Америці та Канаді.

Учасник Д.-и. Прага 13. XII 922.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР.

7. січня 1918 р. приїзд мирової делегації до Берестя-Литовського.

7. січня 1919 р. здобуте берлінського арсеналу-Спартаківцями.

9. січня 1906 р. убито вата селян і робітників головного військового прокуратора ген. лейт. Павлова. Виконавший замах матрос Егоров був розстріляний по присуду полевого суду.

9. січня 1918 р. Центральна Рада проголосила Україну самостійною Республікою.

10. січня 1905 р. перший зїзд партії соц.-революціонерів, на якому став ся розкол в партії: зі Зїзду виїшли праві (Пешехонов, Микотін і ин.), які незабаром утворили партію народних соціалістів.

10. січня 1918 р. козацький військово-революційний комітет оголосив владу уряду донського війська скасованою. Дон оголошено Радянською Республікою.

10. січня 1919 р. розстріляно делегацію російського Червоного Хреста в Польщі.

10. січня 1919 р. Директорія вислала ультіматум Радянській Росії з домаганем вивести Червоне військо з України.

ВІДРОДЖЕНЕ ПРОМИСЛУ НА УКРАЇНІ.

ПОЛТАВА. — Губшкіртрестові після великої праці пошастило збільшити продуктивність своїх підприємств до розмірів довоєнного часу. Всі заводи шкіртресту оборудовано і механізовано. На місцевому ринку Полтавському Шкіртрестові пошастило заняти домінуючий став. Сі успіхи — величезні заслуги робітників, що самовіддано захищають інтереси продукції.

До Винницької мійскради вибрано 274 комуністів і 90 безпартійних робітників.

Почали ся перевибори до Полтавської мійскради. В перший день було вибрано переважно більшість комуністів.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісти".

МУССОЛІНІ І ФАШІЗМ.

(Стаття для "УР.В." з Європи.)

З коротких телеграм відомо нам про фашистський переворот в Італії. В дійсності, що воно таке?

Партія італійських фашистів — це партія чорносотенців, крайню правих шовіністів. Фашизм — це плід націоналізму. Се новий рух національного патріотизму. В дійсності — це підтриманий, смертельно ранений націоналізм, що здригається в судорогах кидатись за останніми силами вперед. Італійський фашизм, що хвилює побідив, дав моральну підтримку чорному націоналізму у всьому світі.

Муссоліні — недавній соціал-демократ, пішов саїлами свого товариша по партії Франсуа Бріана. Взагалі се дуже характерне для партії соціал-патріотів. Слабкість їх зродила хоробрістю зневіру, що веде від т. зв. "соціалізму" до найчорнішої реакції. Коалиція соціалістів, як Бріан і Муссоліні, передбачаючи свій ганебний упадок, стали катами тих робітничих мас, яких провідниками були вчора. Комуністичний рух розширюється з такою швидкістю у всіх країнах, що повільно всі дотеперішні всесоціалістичні організації. Комунізм здобув собі всевітніх сторонників і всі спроби соціал-патріотів спинити його вплив, розбивають ся в прах. Не дурно бувши соціал-патріот Муссоліні кинув ся до другого способу: фашизму. Фашизм, як форма реакції, прийимв теж міжнародне значення і його побіда в Італії видає ся небезпечною для Європи. В дійсності, побіда італійських фашистів тільки заставила комуністів цілого світа скріпити свої сили і приготуватись до останнього бою з всевітньою реакцією.

Муссоліні, провідник італійських фашистів, по владному перевороті, завів перш усього свою диктатуру і створив майже нову по формі італійську державу. Італійська армія, урядництво і поліція — все се зреорганізоване і поповнене фашистами.

Начальний вожд армії фашистів генерал де Бонно, займаєть ся поліпшенням підвладної військової організації фашистів, рівночасно став префектом поліції, яку реорганізує під ся потреби і вплив фашистів. Генерал де Бонно був генералом італійської армії і підчас нападу фашистів на поліцію, вмисно задержав своє військо в казармах. Зараз, той-же генерал "чистить" армію, доповнюючи її фашистами, а також і поліцію.

Для закордону ширять ся відомости, що фашистів демобілізують, а поліцію з охочістю редукують. В дійсності відбуваєть ся тільки перетворення армії і поліції для фашистського уряду. Взагалі всякі відомости з Італії треба брати з великою обережністю, бо Муссоліні завів цензуру преси і всі вісти для заграниччя спеціально редаговані.

Муссоліні, ради своєї диктатури, усунув парламент від прав рішення адміністративних і податкових справ. Парламент 275 голосами проти 90, згодив ся на свій самовільний акт і дав всі повноваження ватажкові чорної реакції. В сей спосіб Муссоліні позбув ся всякої контролю парламенту, по правді парламент розійшов ся на необмежений час і побіч політичної диктатури присвоїв собі диктатуру господарську. Як армію і поліцію перетворюєть ся в чисто фашистські, так само робить ся з апаратом адміністраційним і урядничим. Між ними позвільнювано з посади всіх урядовців не Італійців. Значить правдиво по націоналістичному.

За се в області фінансовий Муссоліні більш толерантний відносно осіб не італійського походження, головню живильських фінансистів, що своїми грошми попірають фашистів. Відома річ, що капіталісти з ентузіазмом прийняли уряд Муссолініного. Для сього мали вони причини. Муссоліні, що так багато говорить про державу і необхідність підпоряд-

ковани державним інтересам, в дійсності є тільки виконавцем бажань капіталістів.

Заледво обняв Муссоліні уряд, як вже скасував державний монополію обезпечена нажите, який буде існувати тільки до червня 1923 р. Державні залізниці і почта переходять в приватні руки капіталістів. Рівночасно веде ся пропаганда на користь підтримки монархії коштом конституційних вільностей і агітація клерикальна.

Але найбільше клопотів приносить Муссолініному робітничка справа. Помимо звірського розпорядку фашистами (по наказу Муссолініного) соціалістичної редакції "Avanti" ("Вперед") і Робітничого Дому — не владно реакціонерам здушити робітничого руху. Впраді, деяка частість робітників під примусом страшного терору фашистів, перейшла до їх організації. Керманічі тих організацій ведуть двохличну політику: з одного боку викладають клич морального обєднання і спільних інтересів між капіталом та працюю, з другого прибирають позу оборонців робітників. В дійсності ці організації удержують ся фашистськими грошми і властиве завдане їх розбити класові організації. Але такий об'єм міг так довго бути і Муссоліні проголосив вже, що добро пролетаріату лежить йому на серці. (Розумієть ся, щоб заспокоїти тих, які не пішли з ним.) На сьому тлі повстало два стороништва між італійськими соціалістами. Перші, під проводом Туратті, оголосили безглядну опозицію до фашистів, другі, під проводом Кабрініно, старають ся знищити фашистів з внутря.

Сьогондній апарат держави в руках чорносотенців, — соціалістичні і професійні класові організації знищені або розбиті. Але третій неперимиримий ворог чорної реакції в Італії, — се комуністи. До недавна не було в італійській комуністичній партії єдності, та переворот Муссолініного відкрив очі всім. Аж по тяжкій надуї пізнали деякі люди, що тільки сильною організацією, тільки могутим фронтом — можна повалити капіталістичних наїзників.

Часово фашисти побідили. Часово радіє з сього буржуазія цілого світа, а в багатьох європейських капіталістичних державах ідуть горничкові приготування серед чорносотенців до перевороту, як і в Італії. По всіх майже країнах виростили своєрідні фашисти. Але ми бачим, чим певні, що се тільки приспінить соціальну всевітню революцію. Пролетаріат зрозумів вкінці, що поодинокими, дрібними партіями він не досягне своєїго. З кожним днем розуміє більше, що дотеперішні провідники — соціал-патріоти, се Бріанні і Муссоліні в другій шкурі, які при кожній нагоді ідуть на службу капіталови. Тільки одна комуністична партія виключає такі вчинки і з відкритим лицем стає до боротьби з капіталом та реакцією цілого світа.

Фашизм відкрив багатьом очі, а також багатьох невідомих робітників заставив глибше призадуматись над справою єдиного пролетарського фронту.

Юрко Роща.

Перевибори Рад. В Лубнях і в Кременчузі перевибори закінчили ся. Вибрано комуністів, членів К.С.М.У. і безпартійних революційних робітників.

УВАГА! РОБІТНИКИ В БІНФЕЙТІ І ОКОЛИЩІ! Робітники з фіап Укр. Роб. Дому в Бінфейт відіграють в суботу, дня 13. січня 1923 р. прегарну драму в одній дії.

ЗЛОЧИНЦІ ПЕРЕД БОГОМ В драмі виложена знаменита наука для робітників. Початок точно о год. 8.30 вечер. Ціни місць: 75 ц., діти 25 ц.

Заряд Укр. Роб. Дому в Бінфейт.

СОЮЗ ТРУДЯЩИХ.

С. С. Р. Р.

На останньому пленумі Всеукраїнського Виконавчого Комітету Рад Робітничих, Селянських та Червоноармійських Депутатів було піднесено питання про тіснійшу злуку робітників та селян радянських республік.

Чим викликано се питання? Де головна причина, що спонукає нас іменю так зробити, а не інакше?

Причина ся ось в чому: буржуазна господарська форма потребує найміцнішого обєднання ріжких галузей господарства в одному спільному керівництві всіх трудящих без ріжких національної та територіальної.

Ми вже пережили часи зачиненого дрібног господарства, воно геть глибоко застало ся в минулому.

Теперішнє господарство не може всього виробляти дома. Ніхто тепер не скаже, як колись хвастали ся в Римі, що: "в мене в дома все виробляєть ся".

Наші господарські потреби куди більші, чим колись були у господарів римської держави. Господарство вже буржуазних країн остільки розвинулось, що воно могло існувати тільки спільним обміном одного між другим, спільною допомогою одної галузі господарства другій.

Національні форми буржуазної держави зникали і зникають.

Буржуазія в погоні за барішнями засобом конкуренції та війни стирає кордони і веде до насильного обєднання слабійої країни до дужчої.

Се потрібно буржуазії для збільшення ринків, для збільшення експлуатації трудящих, значить і для збільшення барішів.

Ми-ж робітники всіх націй буржуазної держави розбили буржуазію не для того,

щоб робити поміж своїми територіями кордони і дерти мито один з другого. Нам не потрібний стовідсотковий прибуток. Нам потрібно стільки, скільки вимагають наші потреби.

Отже чи варто робити національні кордони поміж собою.

Се не наша справа.

Піднесена думка пленумом ВУЦВК мусить наїти в широкі колах трудящих найтепліше співчуте.

Не може бути сильної Росії чи слабійої України, як сего хочуть руські патріоти, українські напавки; не може Росія командувати чи то Україною, чи Грузією, чи Білорусією. Всі рівні робітники і селяни — всі вкупі створимо один найвищий орган, складений з представників соціалістичних республік, котрий буде звати ся "Союз Соціалістичних Радянських Республік".

До сього союзу Україна посилає своїх представників, Грузія своїх і т. д., одначе ці соціалістичні держави мають місцевий уряд, свій Раднарком і свій Ц. В. К. Ці органи продають політичну і господарську роботу у себе, а плян складають на загальних зборах Союзу Соц. Рад. Республік.

Підкреслюємо, що ся злука мусить стати ся за добровільною згодою, республік, — воля трудящих вищий закон.

Та хто його знає чи найдеть ся хоч одна трудяща людина, котра-б була проти такої спідки.

Українські, російські патріоти розуміють ся будуть проти. Бо вони весь час ждали нашої розєднанія, а ми навпаки їх бажанням робимо ще міцнійше обєднане.

Щоб ніяка сила нас не збороза, щоб ми добре господарювали, творимо Спільну Соціалістичних Радянських Республік. ("Більшовик".)

ХТО ТАКИЙ ДЖИМ ЛАРКІН.

В тюрмі в Злучених Державах томить ся вже через кілька років ірландський комуніст Джим Ларкін. Орган Трейд-юніонів Провіснійої Ліги "Labor Herald" за місяць січень містить статтю про діяльність Джи Ларкіна на робітничих поїх, яку ми нижче подаємо за згаданю газетою.

Одинацять літ тому назад застрайкували робітники великої ліверпульської фірми (в Англії) Т. Дж. Герісон. Властители фірми звернули ся до провідника страйку з проханням стати по стороні інтересів фірми, взяти собі за се тримісячні вакації з повною платією і вернути назад до роботи після закінчення страйку. Страйкері зажадали від него взяти провід над страйком. Він став по стороні страйкерів. Сим чоловіком був Джим Ларкін, який уродив ся в 1878 р. близько Ньюри, в Ірландії.

Краєва юнія докових робітників виврала Ларкіна своїм організатором і протягом не сповня десяти місяців він приєднав до юнії поверх 45.000 членів. В 1907 р. він переїхав з Англії до Ірландії, в Белфест, де став на чолі боротьби докових робітників і тимчасово, зорганізувавши їх в юнію. В той час Ларкін побачив небездатність фахової юнійної системи і почав боротьбу за індустриальну юнійну систему. Се викликало ворожечу до него реакційних лідерів, які рішили його позбутись.

В 1908 році Ларкін став жертвою заговору. Трох кримінальних професійних скеїв змовились з Джеймсом Секстоном, юнійним секретарем і В. Сатоном, головою федерації фабрикантів в Корку і арештували його під закладом розтрати юнійних фондів. А в дійсності арештовано його за те, що завдяки його роботі робітники в Корку рішили зорганізуватись в юнію після індустриальної системи. В 1909 році, тобто в рік після арештованія, його засуджено на один

рік в'язниці. Сей сфабрикований заговор був на стільки очевидний, що ірландські націоналістичні послы британського парламенту, поли і публіцисти, при піддержці англійських і шотландських робітників, добились його освободження.

Ларкіна арештовувано час від часу і освободжувано за старанням зорганізованих робітників. Затяжна і успішна боротьба юнії ірландських транспортних робітників від 1908 до 1913 р., викликала ненависть роботодавців до Ларкіна. Вони рішили, що Ларкін і його організації мають бути знищені. В 1913 р. Вільям М. Морфі, голова федерації властителей в Дубліні, заявив, що він має до розпорядження британських юнійників, дублінський гарнізон, 20 мільйонів доларів і повне право британських фінансистів, щоб з корінем знищити ірландську транспортну юнію.

Але дублінські робітники не піддались. Проголошеном капіталістами лютим було викінчено на вулицю 30 тисяч робітників.

Джим Ларкін взяв ся тоді за ведучу, надмірну роботу. Продав 6-ох місяців він виявив велику силу енергії. Він цілий дніми і ввечерами промовляв на мітингах, закликаючи британських і шотландських робітників допомогти дублінським зльактованим робітникам. За його активність було зібрано на поміч дублінським робітникам поверх \$1,000,000 грошми і цілий корабель поживи і одєжі. Прибув в Дублін корабель з поживою від англійських робітників, було додемонстрацією дійсної істернаціональної солідарности.

Шість місяців і двацять днів боролись робітники Дубліна. І вибороли собі право мужичи-и і женишин організуватись в таку юнію, яку вони уважали за відповідну.

Тоді рядові робітники зажадали, щоб Ларкін взяв собі відпочинок. Вони заохочували його переїхатись по світі і

розказати робітникам інших країв, як боролись ірландські робітники в 1913 році зі своїми роботодавцями. І він кінєць кінєць згодив ся, вибираючи першою країною своєї подорожі Америку. Скоро лише він опустив Ірландію, в Англії зістав проголошений спеціальний военний закон, яким поставлено Ларкіна поза законом і повідомлено, що його нога не сміє ступити на територію британської імперії. Однак відпочинку Ларкін не мав, бо скоро лише прибув до Злучених Держав, розпочав активну діяльність по оказаню помічі ірландській республіканській армії — ірландській горожанській армії, якої він був фундатором. Він тринайцять разів пробував переїхати до Ірландії, але кожний раз його пляни викривала британська контррозвідка.

Лише 24 години перед тим, як він мав виїхати до Ірландії, його арештовано під закладом "кримінальної анархії" в стейті Нью-Йорку. Його оскаржено як члена комітету, який вів манифест соціалістів відводу крила, суджено і кінено в мідуку тюрму Сін-Сінг. Його

"кримінальність" заключаєть ся в тім, що він стояв по стороні американських робітників так само, як він стояв і в Ірландії. Через вісім літ ірландські транспортні робітники відмовляють кому-б то це було зайняти місце секретаря їхньої організації. Вони хочуть назад Ларкіна і тепер апелюють до зорганізованого робітництва Америки-помогти його освободити. З тою ціллю приїхав з Ірландії до Америки Пітер Ларкін, брат Джики, який ідєть по заході і організує кампанію освободження Ларкіна. З ним ідєть до помічі Джек Керней, бувший редактор "Voice of Labor".

Ось за що дійсні робітничі провідники сидять в тюрмах: Ларкіна ненавидять ірландські капіталісти і кидали його в тюрму. Англійські проголошували, що навіть нога його не сміє ступити на англійську територію і слідили за його діяльністю в Злуч. Державах. А американські кинули його в тюрму і не хочуть випустити, навіть если-б він сейчас згодив ся опустити Злуч. Держави. Так капіталі катє своїх ворогів.

З ПРОМОВ ВІТКА І КРУШЕЛЬНИЦЬКОГО на засіданях Нац. Ради у Відні дня 26. і 29. червня 1922 р.

З промови А. Крушельницького дня 26. червня 1922 р.

Чого наша група домагала ся, то стало ся. Перечить будьто би опозиція нишила уряд, його нишити самі урядові, найліпшим доказом чого є промова Сінгалевича і Назарука. Хочете спровадувати комісії з Галичини — се смішне. Одних висилаєть до Галичини, а других хочете спровадувати до Відні, деж логіка? Ми повинні зажадати повноважень від Галицької Національної Ради для віденської групи і утворити тут контролний комісії. Переходячи до політичної дебати заявляє, що уряд за самостійність галицького загумінка віддає цілу Україну, а коли пригнемось тій самостійности, то як чуюмо заледво чи дістанемо хоч яку таку автономію.

Наша політика не має жадних успіхів крім обітнич, які ми подивимось, хто за нами, а хто проти нас, то побачимо, що хочаб Галичина дістає незалежність, то буде тільки фікцією поплишеною на ласку і неласку узорєнійої сусідів, а зарозом повстане нова пропашть між Великою Україною а нами, наслідком чого може бути нова горожанська війна, не говорючи вже про те, що Волинні, Підлясе, Буковина, Прикарпатська Україна, про яку уряд не добираєть ся, а які на той случай пропадуть раз на все. Така політика є шкідливою як тактично, так і загально національно. Мусимо домагати ся тепер не самостійности, а лише злуки з Радянською Україною, яка є наслідницею У.Н.Р. і в сей то спосіб задоволюмо також наші національні і соціальні інтереси, а увійшовши в склад Радянської України як найвідоміша частина українського народу, поступимо ідеологічно, тактично і політично і на всякий полі дамо неабяку поміч Радянській Україні.

Трудюки хочуть царської Росії, бо вона їм не страшна і вди до нині говорять через Пайєйку з російськими реакційними колами в Парижі.

С. Вітик ставить внесенє, щоб перервати засіданє, а на слідуюче поклакати зі звітами Селезюки, Сероїчківського і Підляшєського.

З промови С. Вітика дня 29. червня 1922 р.

Не явленє панів Селезюки, Підляшєського і Сероїчківського вказує на те, що вони Національну Радю ігнорують і легковажлять так само як і т. зв. диктатор. Критикує фінансову політику і як примір вводить, що Сероїчківський вже від довшого часу бере платню, а контролювати розпочав аж послідній суботи. При військовій канцелярії є багато людей, що нічого не ро-

блять, а винен сьому Селезюка як міністр війни, який зруйнував майно, змарнував табори і довів армію до того, що жовніри тікають до Галичини, а він сам ідєть до Праги з Підляшєським тільки ради дієт. Підляшєський, як шеф звязку, розтратив гроші хоч край нічогісний не дістає. Як довго такі люди будуть міністрами, так довго Національна Рада не може нести відповідальности за їхню діяльність. Ждає се раз, щоби ті панове явили ся зі звітами перед Національною Радою.

Петрушевич як диктатор, не може бути президентом Національної Ради, бож годі увяйти собі, щоби сам президент, який по мій думці є злочинцем, себе контролював, назначає уряд і т. д. Своєю політикою викликає Петрушевич недовірє в масах, а він сам і його секретаріат були так зневажені в Галичині, що фронтовики не раз хотіли виарештувати їх, а не зробили сього тільки тому, що була важна хвиля і бояли ся ослабити в той спосіб фронт. Назарук каже, що й зараз говорив би ся з Поляками, не має лише певности чи вони додержат умови, — питаю ся тому: яка ріжниця між вами диктаторами а Петлюрою? Національна Рада не відібає за американську позичку, бо там тільки надужито її імені і так довго, доки комісія не перевірить всіх рахунків, так довго треба припинити субскрипцію.

Дивуєть ся, що диктатори хотіли виключити з нарад його і Крушельницького, хоча не мають на се права, і заявляє, що дотепер мовчав, бо не хотів розбивати національного фронту, мимо того, що закидуєть ся йому протидержавну тенденцію. В доповненє ждає вибрати до комісії людей незалежних від диктатури, які розглядали-б внески, і ждає димісії тих членів Національної Ради, які служать Петрушевичови. Ми певні, що наші внески перепадуть, бо нас неможливо, але ми витягнемо з сього консеквенції і не будемо довше бавити-ся з вами в комєді.

Др. Перфецький, який так остро пиятує нас як зрадників і т. д., в часі, коли більшовики були під Львовом, утік до Відні замість того, щоби використати ту так догудну для нас хвилю проти Поляків і спільно з Петрушевичом казали бути нестрляними. Страшнє нас, що коли уступите, то нема людей, які моглиб заступити вас? Се не правда. Може бути, що нема такого хламу, як ви, але є інші, ідеїні, сильні характері, які не будуть жєбрати в антанті, а виступлять проти Поляків активно і зажадають розплати, а контролювати розпочав аж послідній суботи. При військовій канцелярії є багато людей, що нічого не ро-

блять, а винен сьому Селезюка як міністр війни, який зруйнував майно, змарнував табори і довів армію до того, що жовніри тікають до Галичини, а він сам ідєть до Праги з Підляшєським тільки ради дієт. Підляшєський, як шеф звязку, розтратив гроші хоч край нічогісний не дістає. Як довго такі люди будуть міністрами, так довго Національна Рада не може нести відповідальности за їхню діяльність. Ждає се раз, щоби ті панове явили ся зі звітами перед Національною Радою.

Петрушевич як диктатор, не може бути президентом Національної Ради, бож годі увяйти собі, щоби сам президент, який по мій думці є злочинцем, себе контролював, назначає уряд і т. д. Своєю політикою викликає Петрушевич недовірє в масах, а він сам і його секретаріат були так зневажені в Галичині, що фронтовики не раз хотіли виарештувати їх, а не зробили сього тільки тому, що була важна хвиля і бояли ся ослабити в той спосіб фронт. Назарук каже, що й зараз говорив би ся з Поляками, не має лише певности чи вони додержат умови, — питаю ся тому: яка ріжниця між вами диктаторами а Петлюрою? Національна Рада не відібає за американську позичку, бо там тільки надужито її імені і так довго, доки комісія не перевірить всіх рахунків, так довго треба припинити субскрипцію.

Дивуєть ся, що диктатори хотіли виключити з нарад його і Крушельницького, хоча не мають на се права, і заявляє, що дотепер мовчав, бо не хотів розбивати національного фронту, мимо того, що закидуєть ся йому протидержавну тенденцію. В доповненє ждає вибрати до комісії людей незалежних від диктатури, які розглядали-б внески, і ждає димісії тих членів Національної Ради, які служать Петрушевичови. Ми певні, що наші внески перепадуть, бо нас неможливо, але ми витягнемо з сього консеквенції і не будемо довше бавити-ся з вами в комєді.

Др. Перфецький, який так остро пиятує нас як зрадників і т. д., в часі, коли більшовики були під Львовом, утік до Відні замість того, щоби використати ту так догудну для нас хвилю проти Поляків і спільно з Петрушевичом казали бути нестрляними. Страшнє нас, що коли уступите, то нема людей, які моглиб заступити вас? Се не правда. Може бути, що нема такого хламу, як ви, але є інші, ідеїні, сильні характері, які не будуть жєбрати в антанті, а виступлять проти Поляків активно і зажадають розплати, а контролювати розпочав аж послідній суботи. При військовій канцелярії є багато людей, що нічого не ро-

блять, а винен сьому Селезюка як міністр війни, який зруйнував майно, змарнував табори і довів армію до того, що жовніри тікають до Галичини, а він сам ідєть до Праги з Підляшєським тільки ради дієт. Підляшєський, як шеф звязку, розтратив гроші хоч край нічогісний не дістає. Як довго такі люди будуть міністрами, так довго Національна Рада не може нести відповідальности за їхню діяльність. Ждає се раз, щоби ті панове явили ся зі звітами перед Національною Радою.

Петрушевич як диктатор, не може бути президентом Національної Ради, бож годі увяйти собі, щоби сам президент, який по мій думці є злочинцем, себе контролював, назначає уряд і т. д. Своєю політикою викликає Петрушевич недовірє в масах, а він сам і його секретаріат були так зневажені в Галичині, що фронтовики не раз хотіли виарештувати їх, а не зробили сього тільки тому, що була важна хвиля і бояли ся ослабити в той спосіб фронт. Назарук каже, що й зараз говорив би ся з Поляками, не має лише певности чи вони додержат умови, — питаю ся тому: яка ріжниця між вами диктаторами а Петлюрою? Національна Рада не відібає за американську позичку, бо там тільки надужито її імені і так довго, доки комісія не перевірить всіх рахунків, так довго треба припинити субскрипцію.

Дивуєть ся, що диктатори хотіли виключити з нарад його і Крушельницького, хоча не мають на се права, і заявляє, що дотепер мовчав, бо не хотів розбивати національного фронту, мимо того, що закидуєть ся йому протидержавну тенденцію. В доповненє ждає вибрати до комісії людей незалежних від диктатури, які розглядали-б внески, і ждає димісії тих членів Національної Ради, які служать Петрушевичови. Ми певні, що наші внески перепадуть, бо нас неможливо, але ми витягнемо з сього консеквенції і не будемо довше бавити-ся з вами в комєді.

Др. Перфецький, який так остро пиятує нас як зрадників і т. д., в часі, коли більшовики були під Львовом, утік до Відні замість того, щоби використати ту так догудну для нас хвилю проти Поляків і спільно з Петрушевичом казали бути нестрляними. Страшнє нас, що коли уступите, то нема людей, які моглиб заступити вас? Се не правда. Може бути, що нема такого хламу, як ви, але є інші, ідеїні, сильні характері, які не будуть жєбрати в антанті, а виступлять проти Поляків активно і зажадають розплати, а контролювати розпочав аж послідній суботи. При військовій канцелярії є багато людей, що нічого не ро-

блять, а винен сьому Селезюка як міністр війни, який зруйнував майно, змарнував табори і довів армію до того, що жовніри тікають до Галичини, а він сам ідєть до Праги з Підляшєським тільки ради дієт. Підляшєський, як шеф звязку, розтратив гроші хоч край нічогісний не дістає. Як довго такі люди будуть міністрами, так довго Національна Рада не може нести відповідальности за їхню діяльність. Ждає се раз, щоби ті панове явили ся зі звітами перед Національною Радою.

Петрушевич як диктатор, не може бути президентом Національної Ради, бож годі увяйти собі, щоби сам президент, який по мій думці є злочинцем, себе контролював, назначає уряд і т. д. Своєю політикою викликає Петрушевич недовірє в масах, а він сам і його секретаріат були так зневажені в Галичині, що фронтовики не раз хотіли виарештувати їх, а не зробили сього тільки тому, що була важна хвиля і бояли ся ослабити в той спосіб фронт. Назарук каже, що й зараз говорив би ся з Поляками, не має лише певности чи вони додержат умови, — питаю ся тому: яка ріжниця між вами диктаторами а Петлюрою? Національна Рада не відібає за американську позичку, бо там тільки надужито її імені і так довго, доки комісія не перевірить всіх рахунків, так довго треба припинити субскрипцію.

Дивуєть ся, що диктатори хотіли виключити з нарад його і Крушельницького, хоча не мають на се права, і заявляє, що дотепер мовчав, бо не хотів розбивати національного фронту, мимо того, що закидуєть ся йому протидержавну тенденцію. В доповненє ждає вибрати до комісії людей незалежних від диктатури, які розглядали-б внески, і ждає димісії тих членів Національної Ради, які служать Петрушевичови. Ми певні, що наші внески перепадуть, бо нас неможливо, але ми витягнемо з сього консеквенції і не будемо довше бавити-ся з вами в комєді.

Др. Перфецький, який так остро пиятує нас як зрадників і т. д., в часі, коли більшовики були під Львовом, утік до Відні замість того, щоби використати ту так догудну для нас хвилю проти Поляків і спільно з Петрушевичом казали бути нестрляними. Страшнє нас, що коли уступите, то нема людей, які моглиб заступити вас? Се не правда. Може бути, що нема такого хламу, як ви, але є інші, ідеїні, сильні характері, які не будуть жєбрати в антанті, а виступлять проти Поляків активно і зажадають розплати, а контролювати роз

СТОРИНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

З РОБІТНИЧОГО РУХУ В КЕННОР, АЛТА.

Хотів би знати, чи брали місця в газеті на всі дописи, які приходять з провінції, однак не сумніваюся, що помістять всі ці дописи, хоча б і в рубриці "Вісті з Канади".

СТАВКА МАЙНЕРІВ В БІГ-ВАЛЕРІ, АЛТА.

Віда довшого часу ми, члени U. M. W. of A. в Біг-Валері, страйкуємо через те, що компанія захотіла змінити коно. Са сама компанія погодилася була на коно і підписала контракти, що приймає коно, а тепер домігся своєї угоди. Однак се її зброби не вдалося, хоч там перебувають мішай фермери.

ВІСТІ З ЕДМОНТОНУ.

Жіноче товариство при Укр. Роб. Домі в Едмонтоні відгортає представників "Пекло в хаті", в котрій всі, навіть мужські роля, виконали жінками.

ДОРОГІ ТОВАРИШІ!

Посилаю вам \$16.00, котрі прошу роздати як салду: \$4.00 на відношення передалати на "Укр. Роб. Вісти", \$1.50 на пресовий фонд "Укр. Вісти", \$1.00 пресового фонду на "Т. П." і \$1.00 на Укр. Роб. Дом в Вінніпегу.

ПОРТ НЕВІД, Б. К.

Дорогі Товариші! Посилаю вам \$16.00, котрі прошу роздати як салду: \$4.00 на відношення передалати на "Укр. Роб. Вісти", \$1.50 на пресовий фонд "Укр. Вісти", \$1.00 пресового фонду на "Т. П." і \$1.00 на Укр. Роб. Дом в Вінніпегу.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

НА ЗБОРАХ СТАРИЙ ЗАРАД ДАВА СПРАВОЗДАНИЕ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ПІД РОЗВАНУ ФАРМЕРАМ.

Петрушевські "міністри" без держави і генерали без війська не складають своєї славесної зброї. Вони уоружилися патріотичними фразами і почали воювати серед мирного населення Канади, тоді як від польських військ вітали, аж містерський судрали побігли.

ХОЧУ ЗНАТИ.

Я читав річні часописі і знаходжу у них велику статтю, оголошену і т. п. Находжу у них багато писаних про "національну політику", котру збирають річні "літери" в Злуч. Державах і Канаді для визволення Сх. Галичини з шляхотського ярма.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

З ЛІСОВИХ КЕМПІВ В ОНТЕРО.

Баукавич про річних роботах; не раз приходило ся мені зустрічатися з ріжними робітниками. Картографія в лісових кемпах страшенна. А привибив після роботи до міста, що не програю в карти, віддаєт ся на саможому і пудруми. Вихає за в Форт Віліям до ліса, і був в кемпах чотири дні, 2 і 3 Пезо, він Гелеско, поробио по парі днів і мусів даліше відтати.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ВІСНОВАННЯ

В суботу, 30. грудня 1922 року відбувся в Трансконі загальний річний збори скасовано на 8. годину вечером. Т-ка Г. Шандару провела збори, а т-ка А. Репетівська зняла місце секретаря.

ФОНД ПОМОЧИ ПОЛІТИЧНИМ В'ЯЗНЯМ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

СВЯТО ЖАЛОБИ В МОНТРЕАЛІ, КВБЕК.

Бажаччи замініфестувати своєю соціалістичною боротьбою, яка веде за собою братів і товаришів за в'язнями Галичини, місцевий Укр. Відд. Р. П. К. разом з місцевим Відділом У. Р. Д. в неділю, 17. грудня устроїли Свято Жалоби для вшанування пам'яті погиблих українських революціонерів в Сх. Галичині.

Простора Принс-Артур-Гол наповнилася по березі. Свято отворилося. Заборони, які в своїй промові скалавши про значення свята і про ту боротьбу, яка веде за в Галичині, вів за хор відспівати Інтернаціонал і Похоронний Революційний Марш. В часі коли хор під управом Т. Гнатюка співав обр. протестів гимни, всі тут встали з криком віддаючи пошани погиблим героям, які зміцнили на роштри з пісню Інтернаціоналу на устах. Відтак представстві поклали до слова Т. Кривуцького, який в своїй промові змалював неологію трудового люду в Галичині як рівнож перчатка біографії погиблих героїв Ціма, Мельничука і Шеремети і їх перекладні листи писані годиною перед розстрілом до родичів, товаришів і знайомих. Після читання листів зібрання було так зворушене, що більшість не могла здержати від сліз в очі. Описав малявничий клончик Євген Плавунчик з запахом молодого серця вигослався "екламною причеснувати пам'яті погиблих героїв. Відтак хор відспівав Вірний Революційний пісня чого наступив реферат тов. Гнатюка.

Тов. Гнатюк в своїй промові перейшов історію поневолення українського трудового народу починаючи від початку історичної Рини Посполитою, по тім під Австрію яка віддала Українці в національну неволю польської шляхти. Бесідник представив історію української революції в Галичині як боротьбу за свободу українського народу починаючи від початку історичної Рини Посполитою, по тім під Австрію яка віддала Українці в національну неволю польської шляхти. Бесідник представив історію української революції в Галичині як боротьбу за свободу українського народу починаючи від початку історичної Рини Посполитою, по тім під Австрію яка віддала Українці в національну неволю польської шляхти.

Святий Жалоби в Монреалі, Квебек. Бажаччи замініфестувати своєю соціалістичною боротьбою, яка веде за собою братів і товаришів за в'язнями Галичини, місцевий Укр. Відд. Р. П. К. разом з місцевим Відділом У. Р. Д. в неділю, 17. грудня устроїли Свято Жалоби для вшанування пам'яті погиблих українських революціонерів в Сх. Галичині.

Простора Принс-Артур-Гол наповнилася по березі. Свято отворилося. Заборони, які в своїй промові скалавши про значення свята і про ту боротьбу, яка веде за в Галичині, вів за хор відспівати Інтернаціонал і Похоронний Революційний Марш. В часі коли хор під управом Т. Гнатюка співав обр. протестів гимни, всі тут встали з криком віддаючи пошани погиблим героям, які зміцнили на роштри з пісню Інтернаціоналу на устах.

Відтак представстві поклали до слова Т. Кривуцького, який в своїй промові змалював неологію трудового люду в Галичині як рівнож перчатка біографії погиблих героїв Ціма, Мельничука і Шеремети і їх перекладні листи писані годиною перед розстрілом до родичів, товаришів і знайомих. Після читання листів зібрання було так зворушене, що більшість не могла здержати від сліз в очі.

Описав малявничий клончик Євген Плавунчик з запахом молодого серця вигослався "екламною причеснувати пам'яті погиблих героїв. Відтак хор відспівав Вірний Революційний пісня чого наступив реферат тов. Гнатюка.

Тов. Гнатюк в своїй промові перейшов історію поневолення українського трудового народу починаючи від початку історичної Рини Посполитою, по тім під Австрію яка віддала Українці в національну неволю польської шляхти. Бесідник представив історію української революції в Галичині як боротьбу за свободу українського народу починаючи від початку історичної Рини Посполитою, по тім під Австрію яка віддала Українці в національну неволю польської шляхти.

Датки зложили сідуючі товариші

Ю. Варшанський \$20.00, Т. Паркін \$6.00, По \$5.00: Г. Галуцький, Я. Карвацький, Ф. Кириничий, А. Качмар, С. Коляничий, Д. Яківа, І. Яблоцький, В. Романчук, І. Гуцул, А. Позняк, Н. Грех, Р. Беркати.

По \$2.00: Г. Кавчук, А. Лущка, Т. Бойчук, Н. Мошук, Д. Костарев, Т. Гауцький, Г. Колодубський, Н. Кондратюк, С. Охляний, І. Колершик, Д. Ткач, Буковський, Н. Яворський, Д. Бойчук, Т. Івацький, Д. Яворський, Ф. Романчук, Н. Блик, С. Ратчик, С. Беркета, О. Корнім, Г. Воробити, Г. Мех.

По \$1.00: М. Бурій, Манчур, Д. Скрипичук, М. Круцький, І. Королук, К. Качко, П. Спаський, Г. Блик, С. Батрин, І. Коменда, І. Юзенький, М. Мирчунський, С. П. Пиндус, Кс. Пиндус, І. Гаврилюк, Антон Олаузов, М. Пиндус, І. Пуберезий, Ф. Мишков, Хобона, Н. Шуль, Костян, Чорний, Н. Скрипник, К. Гомальський, П. Проваляний, Е. Проваляний, М. Прейзнар, Р. Заборовська, С. Дворник, Незнайка, М. Женський, Безіменний, І. Запф, П. Ермоль, М. Гнатюк.

По 50 ц: Чорнов, В. Задворська, Орхилок, А. Зинівський, А. Манчур, С. Мишков, С. Смерчук, П. Білоус, В. Польовий, Т. Крук, Артинювич, Д. Сивачковичи.

А. Ревенко 95 ц; Костячук 30 ц; по 25 ц: Старук, С. Кошиновський, Р. Ревенко, С. Ворка, К. Богуненко, М. Ковальчук, Комітар, Печак, Тарас, М. Зинівський. Разом \$188.15.

3 жертв пошених вилучило \$188.15, 3 в'язнів на святі вилучило 13.60, Дрібна колекта на святі 2.10, Дня 3. грудня на вічу в околиці Сейнт Поінт Чарас зібрано колекти: 10.20, 3 Відд. каси вигосливано 15.00.

Разом \$229.05, Розходою на устроєне свята 13.60, Осталось чистого приходу \$215.45, Послаємо \$215.00 до Комітету, а 45 ц. лишає на оплату переказки.

В імени тисяч політичних в'язнів в Східній Галичині складаю всім жертводавцям ширшу протестарську подяку. Сімеон Батрин, секр. віча.

РОБІТНИКИ І РОБІТНИЦІ МІСТА КЕЛГАР СПІШУТЬ НА ПОМІЧ ПОЛІТИЧНИМ В'ЯЗНЯМ В СХ. ГАЛИЧИНІ. Келгар, Алта.

Шість перед перевеленням колекції згодились до слова тов. І. Михайлюк і закликає до міста від Окружного Комітету Помочі Рідному Краю в Едмонтоні об'явив, в якому йому промови є в порозумінні з тусемі українцями зорганізувати вчора для рідного Д-ра Назарука в співробітництві з товаришом Нан. Позички Рідному Краю і подати інформації про сучасне його доложене. Після порозуміння з окремими українськими робітниками він дав сідуючу відповідь на об'явки.

"То" одержано об'явки, а за час порозуміння з тусемі українськими робітниками-Українцями і прийшов до висновку, що з огляду на останні події в Едмонтоні "прізд Д-ра Назарука в со. околиці є лишній. Імени робітників-Українці є за тим, щоб помагати рідному краю, але не через міл ризиків. — Після цієї виступи на те, що вивольна активна боротьба веде за в Галичині незалежно від осіб з якими в зв'язі стоїть Д-р Назарук, що вона веде з революційними організаціями на Рідний Край України і в Галичині — на Рідний Край ставлять так, що одним заступником інтересів їх, Українці вважали за правительство Петрушевича, була загальна опінія за допомогу рідному краю через це правительство, але в останній час, коли виявилось, що це активна і революційна робота в справі вивольнення провадять борючі, організовані на Рад. Україні і на місці в Галичині, а уряд в зв'язі з очию стоїть Д-р Назарук безнадійно з очию ласки туси, не перешкоджають ворогам катувати українське населення в Сх. Галичині, настрий сід робітництва зміниє ся і прізд Назарука в со. околиці стане ся безнадійним". — Відповідь прийнято оплесками.

Нинішня ся колекта. На руки пріздано зложено \$135.50. Після перевелення колекції прізданою улавоє слово т. Е. Михайлюк, який в своїй промові закликає до міста від Окружного Комітету Помочі Рідному Краю в Едмонтоні об'явив, в якому йому промови є в порозумінні з тусемі українцями зорганізувати вчора для рідного Д-ра Назарука в співробітництві з товаришом Нан. Позички Рідному Краю і подати інформації про сучасне його доложене.

Жертви зложили на поміч політичним в'язням в Сх. Галичині на робітничих зборах в Бруа, Алта, дня 24. грудня 1922: По \$10.00: Ілько Багрий, Осип Гевко, М. Романчук, Мих. Шидловський, Михайло Пунук, Василь Машенко, Гр. Машенко, П. Стойко, Я. Струцький, І. Гевко, Ф. Магата, П. Василь, І. Полей, Ю. Сегодзія, Николас Селен (Хорват), В. Панчишин, І. Михайлюк, І. Жуковський, К. Кулик; по \$8.00: Ф. Ромик, Н. Словський; по \$2.50: Шмигеровський; по \$2.00: Ст. Варничук, С. Мельник, М. Сметанко; Безіменний \$1.00. Разом \$135.50.

Тов. Ілько Багрий зібрав на лісту число 1549: По \$10.00: Михайло Пунук, Лув Зозук; по \$5.00: Никола Гачок, Петро Савчук, Дмитро Кибич, Теодор Котик, Стефан Зозук; по \$3.00: Федь Соломак, Никола Цибяк, Матвій Пунука, Ілько Маланчук; по \$2.50: Никола Рипка, Софія Рипка; по \$2.00: Ілько Пинчовський, Андрій Цибяк, Онуфрій Павлюк, В. Валчик, Петро Бедарський, Дмитро Бойчук, Павло Писменний; по \$1.00: Петро Гринук, Михайло Ядловський, Василь Шмигеровський; Михайло Шмигеровський 50 ц. Разом \$79.50.

Тов. Михайло Шидловський зібрав на лісту число 1239: С. Старошук \$5.00; по \$2.00: т-ка М. Сметанко, Ольга Сметанко, В. Машенко, т-ка Машенко, С. Чортис, Дмитро Патун, Антін Пальнич, П. Скрабат, Рад П. Сміляних; по \$1.00: М. Іванчук, Ф. Винниченко, Г. Данилюк, В. Писменний, Н. Данилюк, Х. Мороз, І. Гайдук. Разом \$30.00.

Разом всего послаємо \$245.00. 3 тов. прінтном, Е. Михайлюк. Мус Джо, Саск.

Заходом філії У.Р.Д. і відділу У.С.Р.П.К. відбулось дня 24. грудня о годині 8.30 вечером в Укр. Робітничому Домі масове віче для вшанування пам'яті галицьких революціонерів розстріляних польською шляхтою. Віче зорганізував тов. Е. Кошик і попросив присутніх в галі встати і відспівати Похоронний Гімн і в честь розстріляних товаришів. Відтак промовляв т. Освалдук, І. Галяй і С. Янчук. Бесідники в своїх промовах вказували про ту тяжку боротьбу українських праціючих мас Східної Галичини проти польської шляхти, годиною по останніми часами. Присутні на галі все ще втирали слези з очей, слухаючи промов бесідників про героїську смерть погиблих. Дуже сумна хвиля була, коли т. Галяй при кінці своєї промови відчитав послідні листи погиблих до товаришів і рідних. По відчитанні листів т. Галяй сказав, що крім розстріляних наших товаришів є ще тисячі наших найкращих товаришів замкнених в панських тюрмах.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Шість перед перевеленням колекції згодились до слова тов. І. Михайлюк і закликає до міста від Окружного Комітету Помочі Рідному Краю в Едмонтоні об'явив, в якому йому промови є в порозумінні з тусемі українцями зорганізувати вчора для рідного Д-ра Назарука в співробітництві з товаришом Нан. Позички Рідному Краю і подати інформації про сучасне його доложене.

Жертви зложили на поміч політичним в'язням в Сх. Галичині на робітничих зборах в Бруа, Алта, дня 24. грудня 1922: По \$10.00: Ілько Багрий, Осип Гевко, М. Романчук, Мих. Шидловський, Михайло Пунук, Василь Машенко, Гр. Машенко, П. Стойко, Я. Струцький, І. Гевко, Ф. Магата, П. Василь, І. Полей, Ю. Сегодзія, Николас Селен (Хорват), В. Панчишин, І. Михайлюк, І. Жуковський, К. Кулик; по \$8.00: Ф. Ромик, Н. Словський; по \$2.50: Шмигеровський; по \$2.00: Ст. Варничук, С. Мельник, М. Сметанко; Безіменний \$1.00. Разом \$135.50.

Тов. Ілько Багрий зібрав на лісту число 1549: По \$10.00: Михайло Пунук, Лув Зозук; по \$5.00: Никола Гачок, Петро Савчук, Дмитро Кибич, Теодор Котик, Стефан Зозук; по \$3.00: Федь Соломак, Никола Цибяк, Матвій Пунука, Ілько Маланчук; по \$2.50: Никола Рипка, Софія Рипка; по \$2.00: Ілько Пинчовський, Андрій Цибяк, Онуфрій Павлюк, В. Валчик, Петро Бедарський, Дмитро Бойчук, Павло Писменний; по \$1.00: Петро Гринук, Михайло Ядловський, Василь Шмигеровський; Михайло Шмигеровський 50 ц. Разом \$79.50.

Тов. Михайло Шидловський зібрав на лісту число 1239: С. Старошук \$5.00; по \$2.00: т-ка М. Сметанко, Ольга Сметанко, В. Машенко, т-ка Машенко, С. Чортис, Дмитро Патун, Антін Пальнич, П. Скрабат, Рад П. Сміляних; по \$1.00: М. Іванчук, Ф. Винниченко, Г. Данилюк, В. Писменний, Н. Данилюк, Х. Мороз, І. Гайдук. Разом \$30.00.

Разом всего послаємо \$245.00. 3 тов. прінтном, Е. Михайлюк. Мус Джо, Саск.

Заходом філії У.Р.Д. і відділу У.С.Р.П.К. відбулось дня 24. грудня о годині 8.30 вечером в Укр. Робітничому Домі масове віче для вшанування пам'яті галицьких революціонерів розстріляних польською шляхтою. Віче зорганізував тов. Е. Кошик і попросив присутніх в галі встати і відспівати Похоронний Гімн і в честь розстріляних товаришів. Відтак промовляв т. Освалдук, І. Галяй і С. Янчук. Бесідники в своїх промовах вказували про ту тяжку боротьбу українських праціючих мас Східної Галичини проти польської шляхти, годиною по останніми часами. Присутні на галі все ще втирали слези з очей, слухаючи промов бесідників про героїську смерть погиблих. Дуже сумна хвиля була, коли т. Галяй при кінці своєї промови відчитав послідні листи погиблих до товаришів і рідних. По відчитанні листів т. Галяй сказав, що крім розстріляних наших товаришів є ще тисячі наших найкращих товаришів замкнених в панських тюрмах.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Шість перед перевеленням колекції згодились до слова тов. І. Михайлюк і закликає до міста від Окружного Комітету Помочі Рідному Краю в Едмонтоні об'явив, в якому йому промови є в порозумінні з тусемі українцями зорганізувати вчора для рідного Д-ра Назарука в співробітництві з товаришом Нан. Позички Рідному Краю і подати інформації про сучасне його доложене.

Жертви зложили на поміч політичним в'язням в Сх. Галичині на робітничих зборах в Бруа, Алта, дня 24. грудня 1922: По \$10.00: Ілько Багрий, Осип Гевко, М. Романчук, Мих. Шидловський, Михайло Пунук, Василь Машенко, Гр. Машенко, П. Стойко, Я. Струцький, І. Гевко, Ф. Магата, П. Василь, І. Полей, Ю. Сегодзія, Николас Селен (Хорват), В. Панчишин, І. Михайлюк, І. Жуковський, К. Кулик; по \$8.00: Ф. Ромик, Н. Словський; по \$2.50: Шмигеровський; по \$2.00: Ст. Варничук, С. Мельник, М. Сметанко; Безіменний \$1.00. Разом \$135.50.

Тов. Ілько Багрий зібрав на лісту число 1549: По \$10.00: Михайло Пунук, Лув Зозук; по \$5.00: Никола Гачок, Петро Савчук, Дмитро Кибич, Теодор Котик, Стефан Зозук; по \$3.00: Федь Соломак, Никола Цибяк, Матвій Пунука, Ілько Маланчук; по \$2.50: Никола Рипка, Софія Рипка; по \$2.00: Ілько Пинчовський, Андрій Цибяк, Онуфрій Павлюк, В. Валчик, Петро Бедарський, Дмитро Бойчук, Павло Писменний; по \$1.00: Петро Гринук, Михайло Ядловський, Василь Шмигеровський; Михайло Шмигеровський 50 ц. Разом \$79.50.

Тов. Михайло Шидловський зібрав на лісту число 1239: С. Старошук \$5.00; по \$2.00: т-ка М. Сметанко, Ольга Сметанко, В. Машенко, т-ка Машенко, С. Чортис, Дмитро Патун, Антін Пальнич, П. Скрабат, Рад П. Сміляних; по \$1.00: М. Іванчук, Ф. Винниченко, Г. Данилюк, В. Писменний, Н. Данилюк, Х. Мороз, І. Гайдук. Разом \$30.00.

Разом всего послаємо \$245.00. 3 тов. прінтном, Е. Михайлюк. Мус Джо, Саск.

Заходом філії У.Р.Д. і відділу У.С.Р.П.К. відбулось дня 24. грудня о годині 8.30 вечером в Укр. Робітничому Домі масове віче для вшанування пам'яті галицьких революціонерів розстріляних польською шляхтою. Віче зорганізував тов. Е. Кошик і попросив присутніх в галі встати і відспівати Похоронний Гімн і в честь розстріляних товаришів. Відтак промовляв т. Освалдук, І. Галяй і С. Янчук. Бесідники в своїх промовах вказували про ту тяжку боротьбу українських праціючих мас Східної Галичини проти польської шляхти, годиною по останніми часами. Присутні на галі все ще втирали слези з очей, слухаючи промов бесідників про героїську смерть погиблих. Дуже сумна хвиля була, коли т. Галяй при кінці своєї промови відчитав послідні листи погиблих до товаришів і рідних. По відчитанні листів т. Галяй сказав, що крім розстріляних наших товаришів є ще тисячі наших найкращих товаришів замкнених в панських тюрмах.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Шість перед перевеленням колекції згодились до слова тов. І. Михайлюк і закликає до міста від Окружного Комітету Помочі Рідному Краю в Едмонтоні об'явив, в якому йому промови є в порозумінні з тусемі українцями зорганізувати вчора для рідного Д-ра Назарука в співробітництві з товаришом Нан. Позички Рідному Краю і подати інформації про сучасне його доложене.

Жертви зложили на поміч політичним в'язням в Сх. Галичині на робітничих зборах в Бруа, Алта, дня 24. грудня 1922: По \$10.00: Ілько Багрий, Осип Гевко, М. Романчук, Мих. Шидловський, Михайло Пунук, Василь Машенко, Гр. Машенко, П. Стойко, Я. Струцький, І. Гевко, Ф. Магата, П. Василь, І. Полей, Ю. Сегодзія, Николас Селен (Хорват), В. Панчишин, І. Михайлюк, І. Жуковський, К. Кулик; по \$8.00: Ф. Ромик, Н. Словський; по \$2.50: Шмигеровський; по \$2.00: Ст. Варничук, С. Мельник, М. Сметанко; Безіменний \$1.00. Разом \$135.50.

Тов. Ілько Багрий зібрав на лісту число 1549: По \$10.00: Михайло Пунук, Лув Зозук; по \$5.00: Никола Гачок, Петро Савчук, Дмитро Кибич, Теодор Котик, Стефан Зозук; по \$3.00: Федь Соломак, Никола Цибяк, Матвій Пунука, Ілько Маланчук; по \$2.50: Никола Рипка, Софія Рипка; по \$2.00: Ілько Пинчовський, Андрій Цибяк, Онуфрій Павлюк, В. Валчик, Петро Бедарський, Дмитро Бойчук, Павло Писменний; по \$1.00: Петро Гринук, Михайло Ядловський, Василь Шмигеровський; Михайло Шмигеровський 50 ц. Разом \$79.50.

Тов. Михайло Шидловський зібрав на лісту число 1239: С. Старошук \$5.00; по \$2.00: т-ка М. Сметанко, Ольга Сметанко, В. Машенко, т-ка Машенко, С. Чортис, Дмитро Патун, Антін Пальнич, П. Скрабат, Рад П. Сміляних; по \$1.00: М. Іванчук, Ф. Винниченко, Г. Данилюк, В. Писменний, Н. Данилюк, Х. Мороз, І. Гайдук. Разом \$30.00.

Разом всего послаємо \$245.00. 3 тов. прінтном, Е. Михайлюк. Мус Джо, Саск.

Заходом філії У.Р.Д. і відділу У.С.Р.П.К. відбулось дня 24. грудня о годині 8.30 вечером в Укр. Робітничому Домі масове віче для вшанування пам'яті галицьких революціонерів розстріляних польською шляхтою. Віче зорганізував тов. Е. Кошик і попросив присутніх в галі встати і відспівати Похоронний Гімн і в честь розстріляних товаришів. Відтак промовляв т. Освалдук, І. Галяй і С. Янчук. Бесідники в своїх промовах вказували про ту тяжку боротьбу українських праціючих мас Східної Галичини проти польської шляхти, годиною по останніми часами. Присутні на галі все ще втирали слези з очей, слухаючи промов бесідників про героїську смерть погиблих. Дуже сумна хвиля була, коли т. Галяй при кінці своєї промови відчитав послідні листи погиблих до товаришів і рідних. По відчитанні листів т. Галяй сказав, що крім розстріляних наших товаришів є ще тисячі наших найкращих товаришів замкнених в панських тюрмах.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Шість перед перевеленням колекції згодились до слова тов. І. Михайлюк і закликає до міста від Окружного Комітету Помочі Рідному Краю в Едмонтоні об'явив, в якому йому промови є в порозумінні з тусемі українцями зорганізувати вчора для рідного Д-ра Назарука в співробітництві з товаришом Нан. Позички Рідному Краю і подати інформації про сучасне його доложене.

Жертви зложили на поміч політичним в'язням в Сх. Галичині на робітничих зборах в Бруа, Алта, дня 24. грудня 1922: По \$10.00: Ілько Багрий, Осип Гевко, М. Романчук, Мих. Шидловський, Михайло Пунук, Василь Машенко, Гр. Машенко, П. Стойко, Я. Струцький, І. Гевко, Ф. Магата, П. Василь, І. Полей, Ю. Сегодзія, Николас Селен (Хорват), В. Панчишин, І. Михайлюк, І. Жуковський, К. Кулик; по \$8.00: Ф. Ромик, Н. Словський; по \$2.50: Шмигеровський; по \$2.00: Ст. Варничук, С. Мельник, М. Сметанко; Безіменний \$1.00. Разом \$135.50.

Тов. Ілько Багрий зібрав на лісту число 1549: По \$10.00: Михайло Пунук, Лув Зозук; по \$5.00: Никола Гачок, Петро Савчук, Дмитро Кибич, Теодор Котик, Стефан Зозук; по \$3.00: Федь Соломак, Никола Цибяк, Матвій Пунука, Ілько Маланчук; по \$2.50: Никола Рипка, Софія Рипка; по \$2.00: Ілько Пинчовський, Андрій Цибяк, Онуфрій Павлюк, В. Валчик, Петро Бедарський, Дмитро Бойчук, Павло Писменний; по \$1.00: Петро Гринук, Михайло Ядловський, Василь Шмигеровський; Михайло Шмигеровський 50 ц. Разом \$79.50.

Тов. Михайло Шидловський зібрав на лісту число 1239: С. Старошук \$5.00; по \$2.00: т-ка М. Сметанко, Ольга Сметанко, В. Машенко, т-ка Машенко, С. Чортис, Дмитро Патун, Антін Пальнич, П. Скрабат, Рад П. Сміляних; по \$1.00: М. Іванчук, Ф. Винниченко, Г. Данилюк, В. Писменний, Н. Данилюк, Х. Мороз, І. Гайдук. Разом \$30.00.

Разом всего послаємо \$245.00. 3 тов. прінтном, Е. Михайлюк. Мус Джо, Саск.

Заходом філії У.Р.Д. і відділу У.С.Р.П.К. відбулось дня 24. грудня о годині 8.30 вечером в Укр. Робітничому Домі масове віче для вшанування пам'яті галицьких революціонерів розстріляних польською шляхтою. Віче зорганізував тов. Е. Кошик і попросив присутніх в галі встати і відспівати Похоронний Гімн і в честь розстріляних товаришів. Відтак промовляв т. Освалдук, І. Галяй і С. Янчук. Бесідники в своїх промовах вказували про ту тяжку боротьбу українських праціючих мас Східної Галичини проти польської шляхти, годиною по останніми часами. Присутні на галі все ще втирали слези з очей, слухаючи промов бесідників про героїську смерть погиблих. Дуже сумна хвиля була, коли т. Галяй при кінці своєї промови відчитав послідні листи погиблих до товаришів і рідних. По відчитанні листів т. Галяй сказав, що крім розстріляних наших товаришів є ще тисячі наших найкращих товаришів замкнених в панських тюрмах.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Відтак заборав слово тов. Ф. Зозук, який представив таке доложене політичних в'язнів і сказав, що маємо йти в боротьбу за їх приміром (оплески), а тепер найкраще ми можемо їм, коли зберемо до них негідно грошеву поміч.

Келгар, Алта.

Вайт Рак, Онт.

Дорогі Товариші! Вістка про розстріл в Чорткові наших сміливих борців товаришів Мельничука і Шеремети і про розстріл інших

ФОНД ПОМОЧІ ПОЛІТИЧНИМ ВІЗ-НІЯМ В СХІДНІЙ ГАЛИЧИНІ.

Table listing donors and amounts for the fund. Includes names like Т. Е. Н. зібрав на лісту ч. 134, Т. Ягода зібрав на лісту ч. 2471, and various other contributors with their respective amounts.

Table listing donors and amounts for the fund. Includes names like Т. Е. Н. зібрав на лісту ч. 134, Т. Ягода зібрав на лісту ч. 2471, and various other contributors with their respective amounts.

Table listing donors and amounts for the fund. Includes names like Т. Е. Н. зібрав на лісту ч. 134, Т. Ягода зібрав на лісту ч. 2471, and various other contributors with their respective amounts.

Table listing donors and amounts for the fund. Includes names like Т. Е. Н. зібрав на лісту ч. 134, Т. Ягода зібрав на лісту ч. 2471, and various other contributors with their respective amounts.

Table listing donors and amounts for the fund. Includes names like Т. Е. Н. зібрав на лісту ч. 134, Т. Ягода зібрав на лісту ч. 2471, and various other contributors with their respective amounts.

Table listing donors and amounts for the fund. Includes names like Т. Е. Н. зібрав на лісту ч. 134, Т. Ягода зібрав на лісту ч. 2471, and various other contributors with their respective amounts.

Сторостованим. — В 104 ч. "У. Р. В." в поквитовано жерта друкарської омишки: Мик жертводавцем на лісті ч. 86 т. К. Г. Гавришча в Вині-петру було поквитовано, що т. Дмитро Петриш жертвовав \$1.00, а має бути \$5.00. Загальна цифра жерта була по-дана правильно.

ЗАМІТКА РЕДАКЦІ "У. Р. В."

В сім числі поквитовано імена жертводавців на фонд помочи політичних в'язнів в Сх. Галичині аж на двох поштових сторінках на суму \$1,368.46. Непоквитованих жерти остаеться до слідуючого числа знова около \$1,000.00. Просимо всіх товаришів жертводавців бути терпеливими. Поквитова-ня поміщуємо в таким черговим по-рядку як вони приходять з пошти.

Повідомлене від Гемітонського Відділу У.С. Р.П.К.

Отсим подаеться сім до відомо всім членам, членкиням і на-шим симпатикам, що Загальні Річні Збори місцевого відділу відбудуть ся в неділю, дня 14. січня 1923 р. в льокалі відді-лу на розі улиць Barton & Lot-tridge. Збори почнуть ся о 2-ій годині по полудни.

ВАЖНЕ! — ПОРТ АРТУР!

Отсим повідомляеть ся членів і членкинь Т-ва ім. Івана Франка в Порт Артур, що За-гальні Річні Збори Т-ва відбуду-ть ся в неділю, дня 28-го січня 1923 о год. 2-ій по полу-дни. Тож обовязком кожного члена і членкинь вжити ся на о-значений час. — Члени, котрі не можуть явити ся на збори, звольте виповинити вкладки і прислати свої повномочія на руки своїм знакомим товари-шам.

ПОВІДОМЛЕНЕ.

Повідомляеть ся всіх членів Відділу Укр. Роб. Дому місце-вого Кіченер і Ватерлу, що річні збори відбудуть ся дня 14. січня 1923 р. о годині 2.30 пообідуни під ч. 55 King стр. В., в Кіченер. Отже обовязком кожного члена і членкинь явити-тись, як рівнож і симпатиків прийти на збори, і взяти з на-ми участь в нарадах. На збо-рах кожний буде мати нагоду познакомитись про діяльність нашої організації протигом 1922 року.

ОГОЛОШЕННЯ.

Хто купив шер в Українській Е-девелоперській Компанії і не може ді-стати своєї гроший паза, хай оголо-сить ся сейчас до мене на адресу:

ПОШУКУЮ в важній справі П. Пиле-тя з села Постоляни, повіт Гусатин, Галичина. Хтоби про низо знав би або він самий прошу зголоситись на адресу:

Т. Yashofa 952 Alfred Ave. Winnipeg, Man. (5)

ДО ОДНОСЕЛЦІАН.

Односельцани села Котляки, повіт Гусатин, поважають свої адреси. Маю вважати справу до нас. Пишіть на адресу:

Hnat Sahajdak 378 Bell St. Ottawa, Ont. (3)

ПОШУКУЮ свого товариша Николо-ва Болдуарку, з села Кобаків, повіт Косів, Галичина. Має жити в Торон-то або в провінції Онтаріо. Хто би знав зволить зголосити ся на мою адресу:

М. Demenechuk 115 Higgins Ave. Winnipeg, Man. (3)

МАЮ ДЛЯ РЕНТУ 4 янкіт елек-тричного опріаня, вичесний і сажмо-польований, з обійною вивішеною, з воюю і світлом. Зголосити ся під ч. 908 Manitoba Ave.

Т. Е. Н. зібрав на лісту ч. 134: Т. Е. Н. \$5.00; І. Полей, Е. на Р. Ені Р. С. Сабурка, Е. Лєзік; по 25 ц.: Д. В. Паркер, С. Маєр, С. В. Фріман, А. Бренер, Петро В. Д. Евелін Вайнер, Іва Тальней. Разом \$9.25.